ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'. - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 186 | ΑΘΗΝΑΙ 10 - 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1952

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ

Ἐνικήσαμεν! Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀναμφισβήτητον ἀποτέλεσμα τοῦ δικαίου ἀγῶνός μας. Ἐνικήσαμεν εἰς ἕνα ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπεζήτει καταστροφὰς καὶ ἐρημώσεις, ἀλλ' ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ζωὴν εἰς τὸν ρυθμὸν τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς δημιουργίας. Δὲν ἠγωνίσθημεν, διὰ νὰ τραυματίσωμεν τὴν Πολιτείαν. Ἠγωνίσθημεν, διὰ νὰ ἐνδυναμώσωμεν τὸ ἔθνος καὶ νὰ τὸ ἐπαναφέρωμεν εἰς τὴν γραμμήν, τὴν ὁποίαν διαγράφει ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἀλήθεια.

Ἤδη μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀγῶνος, χωρὶς νὰ μᾶς παρασύρῃ ὁ οἶστρος τῆς νίκης, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ ἐμφανίσωμεν τὴν εἰκόνα τῆς πραγματικότητος, διὰ νὰ ἀντλήσωμεν ἐντεῦθεν πάντες τὰ ἀναγκαῖα διδάγματα.

Κατέπαυσεν ὁ ἀγὼν μετὰ τὴν διαπίστωσιν, ὅτι ὄντως ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀποφασισμένη νὰ λύσῃ τὸ ὑπαλληλικὸν πρόβλημα, καὶ μετὰ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ὁ συνδικαλισμὸς τῶν ὑπαλλήλων εὑρίσκει κατανόησιν καὶ ἐκτίμησιν πλησίον τῶν Κυβερνώντων. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ποτέ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀνεγνώριζε τὸ ἄθλιον τῆς καταστάσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὅτι ἀκόμη καὶ διάθεσιν εἶχε πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως ταύτης. Ἐν τούτοις εἶναι ἐκτὸς ἀμφισβητήσεως, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐνῶ ἐβάδιζεν μετ' ἐπικινδύνου βραδύτητος διὰ τὴν εὕρεσιν γενναίων καὶ ἀποφασιστικῶν λύσεων, συγχρόνως ἐξεδήλωνεν καὶ διὰ νομοθετημάτων ἀκόμη μίαν ἀδοκήτως ἀδικαιολόγητον καὶ ἄνευ προηγουμένου ἐχθρότητα πρὸς τὸν συνδικαλισμὸν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς καταστάσεως κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ὑπεχρεοῦντο νὰ καταφύγουν εἰς τὰ ἔσχατα μέσα τῆς ἀμύνης. Καὶ οἱ ἀσκοῦντες τὴν ἐξουσίαν, ἀντὶ νὰ ἀναζητήσουν τὰ αἴτια τῆς τοιαύτης καταφυγῆς εἰς τὰς πραγματικὰς των πηγάς, τὰ ἀνεζήτησαν εἰς ἀνυπάρκτους τοιαύτας, διὰ νὰ δώσουν οὕτω ἔτι μελανὴν τὴν εἰκόνα τῆς ὑποπτευομένης ἐχθρότητος πρὸς τὸν ὑπάλληλον καὶ διὰ νὰ ἐμφανίσουν ἀδικαιολόγητον καὶ ἐξοργίζουσαν τὴν βραδεῖαν κίνησιν πρὸς τὴν λύσιν τοῦ δράματος.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἐν μέσῳ ποίων ψυχολογικῶν ἐπιδράσεων εὑρέθη ὁ δημόσιος ὑπάλληλος καὶ ἰδοὺ διατὶ κατέφυγεν εἰς τὸ ἔσχατον μέσον ἀμύνης, εἰς τὴν ἀπεργίαν. Ἀκριβῶς ἐδῶ εὑρίσκονται αἱ βαρεῖαι, αἱ ὄντως κολοσσιαῖαι εὐθῦναι τῆς Κυβερνήσεως.

Δὲν θὰ ἦτο λοιπὸν θριαμβολογία, ἀλλὰ κραυγὴ ἀνακουφίσεως καὶ διαπίστωσις πραγματική, ἐὰν ἐλέγομεν, ὅτι ἐθριαμβεύσαμεν περιφανῆ θρίαμβον. Δοκιμάζομεν ἰδιαιτέραν χαράν, ὄχι διότι προσβλέπομεν εἰς τὸ τρόπαιον, ἀλλὰ διότι πιστεύομεν ὅτι θὰ ἀνευρεθοῦν αἱ λύσεις, ὅτι θὰ ἄρθοῦν αἱ παρεξηγήσεις, ὅτι θὰ ἀνατείλουν καλύτεραι ἡμέραι. Χαρακτηρίζομεν τὴν νίκην περιφανῆ, διότι πιστεύομεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις κατενόησε τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναζητήσεως ἀποφασιστικῶν λύσεων.

Εἰς τὴν τοιαύτην ἐπιτυχίαν τοῦ ἀγῶνος ἡ συμβολὴ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ τῆς Δημοτικῆς καὶ τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως ὑπῆρξεν μεταξὺ τῶν κρισίμων καὶ ἀποφασιστικῶν, εἶναι δὲ ἄξια ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως ἡ συμβολὴ αὕτη τῶν ἐκπαιδευτικῶν. Οἱ ἐκπαιδευτικοὶ καὶ ὡς ἐκ τοῦ ἔργου των καὶ ὡς ἐκ τῶν ἀντιλήψεών των ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῶν σκοπῶν των δὲν φιλιοῦνται μὲ μέσα, τὰ ὁποῖα φέρουν ἔστω καὶ κατ' ἐπιφάνειαν τὴν ἀνυπακοήν, τὴν ἐπανάστασιν, τὴν σύγκρουσιν, τὸν πόλεμον. Παρὰ ταῦτα πειθαρχοῦντες εἰς τὴν φωνὴν τοῦ καθήκοντος καὶ εἰς τὸν ἄγραφον νόμον, μὲ τὴν πίστιν εἰς τὴν ἱερότητα τοῦ σκοποῦ, κατέλαβον ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τὰς πρώτας γραμμὰς τῆς μάχης, διὰ νὰ πέσουν μεταξὺ τῶν τελευταίων.

Συγχαίροντες τοὺς συναδέλφους, θεωροῦμεν ἑαυτοὺς ὑπερηφάνους, διότι εὑρισκόμεθα εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἑνὸς κόσμου ὡραίου, ἠθικοῦ, ὑπακούοντος εἰς τὰ κελεύσματα τῆς φιλίας καὶ τοῦ καθήκοντος, εἰς τὰ ρήματα τῶν ἀγράφων νόμων καὶ εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἑλληνικῆς ἀληθείας. Δὲν ἐκτρεπόμεθα εἰς θριαμβολογίας, οὐδὲ παρασυρόμεθα εἰς ἀβασανίστως ἐκφερομένας ἐπιτιμήσεις. Ἐκτιμῶμεν τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν καὶ ἀναμένομεν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι βάσιμοι θὰ εἶναι αἱ δικαιολογίαι καὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δὲν κατέλαβον τὰς προφυλακάς.

Εἴμεθα ὅμως ὑποχρεωμένοι νὰ θαυμάσωμεν τοὺς τολμήσαντας καὶ νὰ εὐχαριστήσωμεν τοὺς συλλόγους ἐκείνους τῆς ὑπαίθρου, οἱ ὁποῖοι παρηκολούθησαν τὴν φωνὴν τῆς Διοικήσεως.

Ἀναδεχόμεθα ἤδη βαρύτερον καὶ τιμιώτερον τὸ βάρος τῶν ἐντολῶν καὶ ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ ἀκολουθήσωμεν μὲ τὴν αὐτὴν πίστιν ἀγωνιζόμενοι διὰ τὰ δίκαια τῶν συναδέλφων μας, ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὁποίων συνεπιφέρει καὶ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ Ἔθνους.

Ἔναυλοι αἱ ἄδικοι καὶ ἀπρόσεκτοι κατὰ τοῦ δημ)λου κρίσεις, βαθέως πληγώνουν τὰς καρδίας μας καὶ ὑποσχόμεθα, ὅτι θὰ ἐργασθῶμεν διὰ νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν τιμὴν τοῦ κλάδου. Αἰσθανόμεθα βαθύτατον τὸν πόνον τῶν συναδέλφων, τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰς ἀποκέντρους ἐσχατιὰς τῆς πατρίδος μας, πόνον προκληθέντα ἐκ τῶν λόγων τῶν ἐξελθόντων ἐξ ἐπισήμων χειλέων, καὶ κατὰ τοὺς ὁποίους λόγους οἱ μάρτυρες αὐτοὶ συνάδελφοι ἀποτελοῦν τοὺς προνομιούχους καὶ τοὺς Κροίσους. Δὲν θὰ παρασυρθῶμεν ὅμως οὔτε εἰς ἀράς, ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς ὕβρεις, διότι τὴν ὕβριν ἐχθαιρόμεθα καὶ θεμελιοῦμεν τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν ζητοῦμεν τὸν οἶκτον οὐδενός, διότι αἰσιοδοξοῦμεν διὰ τὸ μέλλον καὶ ὁραματιζόμεθα ἀνατολὴν λαμπρὰν καὶ εὐτυχῶν Ἑλληνικῶν ἡμερῶν.

Ἀλλὰ παρὰ ταῦτα, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ διακηρύξωμεν πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις καὶ πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω, ὅτι ἀποτελεῖ ἔγκλημα κατὰ τοῦ ἔθνους ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐπιχειρουμένη μείωσις τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου ἐκείνου, τὸ ὁποῖον θεμελιοῖ τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν καὶ πτερώνει τὴν ἑλληνικὴν σκέψιν, διὰ νὰ ἐνθρονισθῇ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸ κέντρον τῆς ζωῆς.

Ἐν ὀνόματι τῆς εὐτυχίας τῆς νεολαίας μας, ὀφείλουν οἱ πάντες νὰ σταθοῦν μετὰ σεβασμοῦ καὶ νὰ θαυμάσουν τὸ ἔργον τοῦ ἐρημίτου δασκάλου, ὁ ὁποῖος μακρὰν τῶν ἀγαθῶν τοῦ πολιτισμοῦ θεμελιοῖ τὸν Ἑλληνοχριστιανικὸν ναὸν καὶ ὑψώνει τὸ παρήγορον φῶς καὶ ἐνδυναμώνει τὴν θάλπουσαν τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν φλόγα.

Δὲν τολμῶμεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι τὰ λεχθέντα ἦσαν πεπεποιθήσεις τοῦ εἰπόντος. Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἦσαν λόγοι ἀπρόσεκτοι, ἀπροσέκτως διαφυγόντες ἐκ τοῦ ἔρκους τῶν ὀδόντων εἰς μίαν τῶν στιγμῶν τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας. Καὶ ἀναμένοντες νὰ διαπιστώσωμεν τὴν ἀλήθειαν τῶν σκέψεών μας, συγχωροῦμεν κατὰ μέρος πρὸς τὸ παρόν, διὰ νὰ ἐκτιμήσωμεν κατὰ τὸ ὅλον εἰς τὸ μέλλον, ἐὰν οἱ πλανηθέντες ὁμολογήσουν τὴν πλάνην.

Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ διαβεβαιοῦμεν καὶ πάλιν τοὺς συναδέλφους τῆς ὑπαίθρου, ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι προσφοραὶ τῶν ἐπιδομάτων πόλεως ἀποκρούονται παρ' ἡμῶν μετ' ἀγανακτήσεως διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους. Ἐὰν ἡ διοίκησις δὲν ὕψωσεν ἔντονον τὴν φωνὴν τῆς διαμαρτυρίας, τοῦτο ἐγένετο, ἵνα μὴ ἐξ ἡμῶν διασπασθῇ ὁ ἀγών. Δὲν σημαίνει ὅμως ἡ σιγή μας αὕτη οὔτε ἔγκρισιν οὐδὲ καὶ ἀνοχήν μας.

Ἐλπίζομεν καὶ πιστεύομεν, ὅτι συντόμως θὰ λυθῇ τὸ ὑπαλληλικὸν πρόβλημα κατὰ τὸν τιμιώτερον τρόπον. Θεωροῦμεν ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς, διότι μὲ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἠθικὴν συμπαράστασιν τοῦ κλάδου συνετελέσαμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῶν ὀρθῶν σκέψεων καὶ εἰς τὴν κατίσχυσιν τοῦ δικαίου ἀγῶνος μας.

Πιστεύομεν ὅτι δὲν θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην καταφυγῆς εἰς τὰ ἔσχατα μέσα διὰ τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων μας. Ἐὰν ὅμως, παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα καὶ παρὰ τὰ περὶ τοῦ ἐναντίον πείθοντα γεγονότα, ἀναγκασθῶμεν νὰ καταφύγωμεν καὶ πάλιν εἰς τὰ ἔσχατα, καλοῦμεν τοὺς συναδέλφους νὰ ἀκολουθήσουν τὴν φωνὴν τοῦ καθήκοντος μετὰ τῆς αὐτῆς ἐμμονῆς.

Καὶ ἤδη ἐπανερχόμενοι εἰς τὸν ρυθμόν μας, ἂς ἐπιδοθῶμεν μετὰ θρησκευτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὴν συνέχισιν τῶν προσπαθειῶν μας διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ σχολείου μας.

Μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι διὰ τῶν ἔργων θὰ καταδείξωμεν ὅτι μᾶς συγκινεῖ ἡ ἀνύψωσις τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ τόπου μας καὶ ὅτι ἡ φωνὴ τῆς Ἑλλάδος ὁδηγεῖ τὰ βήματά μας, ἀπευθύνομεν θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς ὅλους τοὺς συναδέλφους.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Εἰς προηγούμενον φύλλον τοῦ «Δ. Β.» ἐδημοσιεύθη ἔκκλησις τοῦ Συλλόγου Λευκάδος πρὸς τὸν Νομάρχην περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ Δ)λου ἀπὸ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν, μὲ τὰς ὁποίας ἐπιφορτίζεται. Εἰς τὸ αὐτὸ δὲ φύλλον μὲ ἕνα σημείωμα «ὁ πολυσύνθετος» ἐσχολιάσθη ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας ἡ Κρατικὴ αὐτὴ μεταχείρισις τοῦ Δ)λου.

Κατὰ μίαν ἀνεξήγητον σύμπτωσιν, ἔπεσεν εἰς τὰ χέρια μου ἕνα παλαιὸν χειρόγραφον, τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται μὲ τὰς πολυπληθεῖς κρατικὰς καὶ κοινωνικὰς αὐτὰς ὑπηρεσίας, ποὺ ἀναλαμβάνει ὑποχρεωτικῶς, ὑπευθύνως καὶ ἄνευ ἀμοιβῆς ὁ Δ)λος. Ἐν ὑποσημειώσει τοῦ χειρογράφου ἀναγράφεται ὅτι ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ «Δ. Β» κατὰ τὸ 1924.

Μία ἀναδημοσίευσις τοῦ χειρογράφου αὐτοῦ, νομίζω ὅτι ἔχει τὴν ἐπικαιρότητά του, διὰ νὰ πιστοποιηθῇ, ὅτι, ὄχι τώρα, ἀλλὰ παλαιόθεν οἱ ὦμοι τοῦ Δ)λου εἶναι βεβαρυμένοι μὲ ἄπειρον καὶ πολυποίκιλον πλῆθος διαφόρων ὑπηρεσιῶν.

***

Τὸ χειρόγραφον φέρει τὸν τίτλον «ὁ Κρεμανταλᾶς» καὶ ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Στὰ βουνὰ οἱ τσοπάνηδες κόβουν ἀπὸ τὰ ἔλατα ἕναν κλάδο, τὸν καθαρίζουν ὥστε νὰ μείνῃ ἀπὸ κάθε κλωνάρι του ἕνα μικρὸ μέρος, τοῦ κάνουν τὴ βάση μυτερή, τὸν μπήγουν στὴ γῆ μέσα στὴν καλύβα τους καὶ ἀπὸ τὰ κλωνάρια, ποὺ ἔχουν μείνει, κρεμᾶνε τὰ διάφορα πράγματά τους, τὶς καπότες τους, τὰ ταγάρια τους, τὶς καρδάρες, τὶς βεδοῦρες, τὰ κοφίνια κλπ. Τὸ ξύλο αὐτό, ποὺ τὸ μεταχειρίζονται γι' αὐτὴ τὴ δουλειά, τὸ λένε οἱ τσοπάνηδες «κρεμανταλᾶ». Εἶναι ἀπὸ τὰ χρησιμώτερα πράγματά τους, ἀλλὰ καὶ τὸ εὐτελέστερο. Ἅμα ἀλλάξουν σταναστόπι, ὅλα θὰ φροντίσουν νὰ τὰ κουβαλήσουν καὶ μόνον τὸν κρεμανταλᾶ θὰ τὸν πετάξουν, γιατὶ δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ φορτωθοῦν κι αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Σ' ὁποιο βουνὸ κι ἂν στήσουν τὴν καλύβα τους, κάποιο ἔλατο θὰ βρεθῇ νὰ φτιάξουν ἕναν κρεμανταλᾶ. Πιθανὸν τώρα νὰ μὴν εἶναι καὶ τόσο καλὸ τὸ ξύλο, ἀλλὰ δὲν ἔχει σημασία. Τὴ δουλειά του κουτσά - στραβὰ τὴν κάνει.

Τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος εἶχεν ἀνάγκη ἀπὸ ἕνα τέτοιον κρεμανταλᾶ, γιὰ νὰ κρεμάσῃ ἀπ' αὐτὸν ὅλες του τὶς δουλειές καὶ βρῆκε τὸ Δ)λο, στὸν ὁποῖον ἀναθέτει, κοντὰ στὸ κόριο ἔργο του, τοῦ κόσμου τὶς ὑπηρεσίες. Τὸν θέλει γραμματέα τῆς Κοινότητος, γραμματέα τῶν γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, ὑπάλληλο τῆς Περιθάλψεως, ὑπάλληλο στὶς διάφορες ὑπηρεσίες, ταχυδρομικές, τηλεφωνικές, στρατολογικές, ταμειακές, φορολογικές, ἐκλογικές, κοινωνικές, πατριωτικὲς καὶ ἄλλες πολλὲς . . . κές.

Μήπως τάχα γιὰ ὅλες αὐτὲς τὶς πρόσθετες ὑπηρεσίες, ποὺ τοῦ φορτώνει, ἐσκέφθη ποτὲ νὰ τοῦ δώσῃ καμμιὰ ἀμοιβή; Θὰ ἦταν πολὺ ἀστεῖα μιὰ τέτοια ἀξίωση! Αὐτὸ μᾶς ἔλειπε τώρα, νὰ ζητάῃ κι ὁ κρεμανταλᾶς ἀμοιβή!

Γιὰ τὸ Κράτος ὁ Δ)λος εἶναι ὁ χρησιμώτερος, ἀλλὰ ὁ εὐτελέστερος ὑπηρέτης του. Ἀπὸ πάνω του κρεμάει ὅλα τὰ ταγάρια του καὶ δὲν ἐξετάζει ἂν ὁ κακόμοιρος ἀντέχῃ σὲ τέτοιο βάρος. Κι ἂν γιὰ ὅλες τὶς ἄλλες ὑποθέσεις του ἀποφασίσῃ κάποτε νὰ ἐνδιαφερθῇ, γιὰ τὸ Δάσκαλο δὲν δίνει παντάρα. Φαίνεται, ὅτι ἀπὸ τὸ εἶδος αὐτὸ ἀφθονεῖ γύρω του, γιατὶ ὅποιο ξύλο κι ἂν βρῇ—πελεκημένο ἢ ἀπελέκητο—φτιάνει καὶ ἕναν τέτοιο, (βλέπε τοὺς προσωρινούς). Πιθανὸν τώρα νὰ μὴν εἶναι ἀπὸ τὴν ἴδια πάστα ὁ νέος αὐτὸς ὑπάλληλός του, ἀλλὰ τί σημαίνει; Κουτσὰ-στραβὰ τὴ δουλειά του θὰ τὴν κάμῃ κι αὐτὸς καὶ τὸ σχολεῖο θὰ εἶναι ἀνοιχτό. Αὐτὸ εἶναι ἀρκετό».

***

Αὐτὰ περιέχει τὸ χειρόγραφον.

Ἂς προστεθοῦν ὅμως καὶ αἱ νεώτεραι ὑπηρεσίαι τοῦ Δ)λου.

Συμμετοχὴ εἰς Κοινοτικὰς ἐπιτροπάς. Εἰς ἐπιτροπὰς ἐνοριακὰς διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν. Εἰς ἐπιτροπὰς ὀρφανικῶν ἐπιδομάτων καὶ ἐπιδομάνων ἐνηλίκων ἀναπήρων. Εἰς ἐπιτροπὰς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων τοῦ προγράμματος «πρόνοια διὰ τῆς ἐργασίας». Εἰς ἐπιτροπὰς ἐφεδρικῶν ἐπιδομάτων. Εἰς ἐπιτροπὰς προστασίας ἀποφυλακιζομένων. Εἰς ἐπιτροπὰς διαφόρων ἐράνων. Εἰς ἐπιτροπὰς ἀπογραφῶν κ.ο.κ.

***

Τί λοιπὸν συμβαίνει;

Τὸ Κράτος εἶναι ἀνόητον, ποὺ ἀναθέτει εἰς ἕνα τοῦ ὑπάλληλον τὴν διεξαγωγὴν τόσου πλήθους ὑπηρεσιῶν, μὲ προφανῆ τὴν ζημίαν τοῦ κυρίου ἔργου του ἢ ὁ Δ)λος εἶναι τὸ μεγαθήριον, ποὺ ἀντέχει εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς φροντίδας, χωρὶς νὰ διαμαρτύρεται, καὶ δίκαια φορτώνεται μὲ τὰ ἀνομολόγητα αὐτὰ βάρη;

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ

Σημ.—Τὸ ἀνωτέρω χειρόγραφον ὁμιλεῖ καὶ διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν διδακτηρίων δι' ἄλλους σκοπούς, μὴ ἐκπαιδευτικούς.

Ἀλλὰ μὲ αὐτὸ θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Συζητουμένου τοῦ τρίτου θέματος τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς ***Γραμματικῆς*** καὶ ***Ὀρθογραφίας***, ὁ ἐκ τῶν εἰσηγητῶν κ. Καρλῆς ἀναφέρεται ἐν ἀρχῇ εἰς τὴν οὐσίαν τῆς Γραμματικῆς ὡς ἐπιστήμης καὶ εἰς τὸ ἱστορικὸν αὐτῆς. Ἀναπτύσσει τὴν σπουδαιότητα τοῦ μαθήματος τούτου, ἀπαριθμεῖ τὴν πολλαπλῆν ἀξίαν αὐτῆς καὶ τὴν χαρακτηρίζει ὡς μίαν γυμναστικὴν τοῦ πνεύματος, τῆς σκέψεως καὶ τῆς ἐκφράσεως. Ἐκθέτει τὰ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ὕλης τοῦ μαθήματος τῆς Γραμματικῆς καὶ θεωρεῖ τὴν διάταξιν ταύτης κυρίως ἔργον τοῦ διδασκάλου. Ὡς πρὸς τὴν ἐπεξεργασίαν τῆς ὕλης συνιστᾷ τὸν ἐπαγωγικὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας ὡς περισσότερον σύμφωνον μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιστήμης καὶ τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι τοῦ μικροῦ μαθητοῦ καὶ ἐν τέλει ἐκθέτει παραδείγματα πρακτικῆς διδασκαλίας τεσσάρων μεθοδικῶν ἐνοτήτων. Ἀναφερόμενος ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν ὀρθογραφικὴν διδασκαλίαν, δίδει τὸν ὁρισμὸν ταύτης καὶ ἀναπτύσσει τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸν σκοπὸν κατὰ τὸ παλαιὸν καὶ Ν. Σχολεῖον. Ἐκθέτει τὰς ἀντιλήψεις του, ὡς πρὸς τὸν τρόπον διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου, βάσει τῆς πείρας του καὶ τῆς μελέτης εἰδικῶν συγγραμμάτων, συνιστᾷ ἀκολούθως τὴν συμμόρφωσιν πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ τροποποιηθέντος τοῦ Ε.Α.Π. περὶ τῆς ὕλης τῆς Γραμματικῆς ὁριζόμενον.

Ὁ ἐκ τῶν εἰσηγητῶν ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος κ. Ν. Μπιρμπίλης ἀναφέρεται εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ μαθήματος τούτου, εἰς τὸν σκοπόν, τὴν ὕλην καὶ τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας εἰς τὰς Α', Β', Γ' τάξεις, συνιστᾷ συνύφανσιν τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου εἰς τὴν ἐνιαίαν συγκεντρωτικὴν διδασκαλίαν, ἀποδίδων μεγίστην σημασίαν εἰς τὴν παιγνιώδη μορφὴν ἐνεργείας. Εἰς τὴν Δ' τάξιν προτείνει συστηματικὴν διδασκαλίαν, εἰς τὴν Ε' καὶ ΣΤ' τάξιν συνιστᾷ διδασκαλίαν γραμματικῆς ἁπλῆς καθαρευούσης. Ὁμιλεῖ ἐν συνεχείᾳ περὶ τοῦ τρόπου διδασκαλίας τῆς ὀρθογραφίας καὶ διορθώσεως τῶν ὀρθογραφικῶν σφαλμάτων. Ἐπακολουθεῖ συζήτησις, εἰς ἣν ἔλαβον μέρος οἱ πλεῖστοι τῶν συνέδρων, μεθ' ὃ ὁ Ἐπιθεωρητὴς κ. Γ. Βλάχος συνοψίζει τὰ πορίσματα καὶ παρέχει ἐκ τῆς πείρας του ἐκτενεῖς ὑποδείξεις. Ὁμιλεῖ περὶ χρόνου ἐνάρξεως διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου, περὶ τῆς πρακτικῆς καὶ ἰδεολογικῆς σημασίας του καὶ περὶ ἐκλογῆς καὶ διατάξεως τῆς ὕλης του. Παρέχει ὑποδείξεις περὶ τοῦ τρόπου διδασκαλίας ἑνίων μεθοδικῶν ἑνοτήτων, ἀναφερόμενος δὲ εἶτα εἰς τὴν ὀρθογραφικὴν διδασκαλίαν, προτείνει διαφόρους τρόπους ἀσκήσεως εἰς τὴν ὀρθὴν γραφὴν καὶ ἐν τέλει θεωρεῖ περαιωθεῖσαν τὴν συζήτησιν καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Μετὰ τοῦτο ἅπαντες οἱ σύνεδροι μετέβησαν ἐν σώματι εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, ἔνθα ὁ ἀνάπηρος δημοδιδάσκαλος κ. Κορύλλος κατέθεσεν στέφανον.

Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ τετάρτου θέματος τῆς διδασκαλίας τῶν ***ἐκθέσεων*** προσέρχονται πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος τούτου ὡς εἰσηγηταὶ ὁ κ. Ἰ. Ἠλιόπουλος, ἡ κ. Α. Καραντώνη καὶ ἡ Δεσποινὶς Μαρία Χριστοπούλου. Ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν ἀναφέρει τὴν ἱστορίαν τῶν ἐκθέσεων καὶ ἐκθέτει τὸν σκοπὸν τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου κατὰ τὸ παλαιὸν καὶ Νέον Σχολεῖον. Κάμνει σύντομον ἀνασκόπησιν τῆς ὕλης τῶν ἐκθέσεων καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐκθέτει τὰ τῆς ὕλης αὐτῶν κατὰ τὸ Ν. Σχολεῖον ὡς αὐτὴ ἐκτίθεται κατὰ Καραχρῆστον. Εἰσερχόμενος μετὰ ταῦτα εἰς τὴν πορείαν τῆς διδασκαλίας τῶν ἐκθέσεων, ὁμιλεῖ περὶ ἐργατικῶν ὁμάδων, παραθέτων ἀποσπάσματα ἐκθέσεων ἐργατικῶν ὁμάδων μαθητῶν του. Ὁμιλεῖ περὶ ἀτομικῶν ἐλευθέρων ἐκθέσεων, περὶ κοινῶν ἐκθέσεων τῶν μαθητῶν, ἐνδεδειγμένων εἰς ἐξαιρετικὰς μόνον περιπτώσεις καὶ περὶ τοῦ τρόπου ἀλληλογραφίας τῶν μαθητῶν μετὰ μαθητῶν ἄλλων σχολείων. Ἐκθέτει ἐν συνεχείᾳ τὸν τρόπον κριτικῆς τῶν ἐκθέσεων εἰς τὰς Ε' καὶ ΣΤ' τάξεις καὶ τονίζει τὰ γενικὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς πορείας τῆς διδασκαλίας τῶν ἐκθέσεων κατὰ τὸ Νέον Σχολεῖον. Ὁμιλεῖ περὶ χρόνου ἐνάρξεως διδασκαλίας τῶν ἐκθέσεων, περὶ τρόπου διορθώσεως αὐτῶν καὶ περὶ τῆς γλώσσης τούτων, ὑποστηρίζων τὴν ἄποψιν ὅτι αὕτη, πρέπει νὰ εἶναι ἡ κοινὴ δημοτικὴ γλῶσσα. Ἀκολούθως ἡ κ. Καραντώνη καὶ μετὰ ταύτην ἡ δεσποινὶς Χριστοπούλου ἀναπτύσσουν ἀπόψεις παραπλησίας πρὸς τὰς ἐκτεθείσας ὑπὸ τοῦ πρώτου τῶν εἰσηγητῶν. Ἐπακολουθεῖ συζήτησις, εἰς τὴν ὁποίαν λαμβάνουν μέρος οἱ ἐκ τῶν συνέδρων κ. κ. Κ. Τσιγκρῆς, Χαραλαμπόπουλος, Καρλῆς, Π. Παπαδόπουλος καὶ αἱ κ. Ἀποστολοπούλου Παρασκευούλα καὶ Παπαγεωργίου. Ὁ ἐκ τῶν εἰσηγητῶν κ. Ἠλιόπουλος, δευτερολογῶν ἐμμένει εἰς τὰς ἐν τῇ εἰσηγήσει θέσεις του, στηριζόμενος εἰς τὰ πορίσματα τῆς ἐξελικτικῆς ἢ λειτουργικῆς ψυχολογίας. Ἐπακολουθεῖ ἀνάγνωσις ἐκθέσεων μαθητῶν ὑπὸ τινων διδασκάλων. Ὁ κ. Ἐπιθεωρητής, υἱοθετῶν τὰς ἀπόψεις τοῦ δευτερολογήσαντος εἰσηγητοῦ, θεωρεῖ τὴν ἔκθεσιν ὡς συνισταμένην τῆς ἐργασίας τοῦ σχολείου καὶ δεῖγμα τῆς ἱκανότητος τοῦ διδασκάλου. Διασαφηνίζει σημεῖα τινὰ τῶν κ. κ. εἰσηγητῶν καὶ παρέχει ἐξηγήσεις ὡς πρὸς τὰ κριτήρια τοῦ διδ)λου διὰ τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην σύνθεσιν τῶν ἐργατικῶν ὁμάδων. Ἀναγινώσκει παλαιοτέρας ὁμαδικὰς ἐκθέσεις μαθητῶν του, συνιστᾷ τὰς ἀτομικὰς ἐλευθέρας τοιαύτας καὶ τὴν μεταξὺ μαθητῶν διαφόρων σχολείων ἀλληλογραφίαν, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος, ἐκθέτει τὰς ἀντιλήψεις του διὰ τὰς περιπτώσεις ἀναθέσεως καὶ κοινῶν ἐκθέσεων τῶν μαθητῶν καὶ ὁρίζει ὡς χρόνον ἐνάρξεως τῆς διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τὴν Α' τάξιν, ὑπὸ τὸν τύπον τῶν προφορικῶν ἀνακοινώσεων. Τέλος ὡς πρὸς τὴν γλῶσσαν υἱοθετεῖ καὶ οὗτος τὴν ἁπλῆν δημοτικήν, ἀπηλλαγμένην ἰδιωματισμῶν καὶ κηρύσσει περαιωμένην τὴν συζήτησιν καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς εἰσηγεῖται τὰ θέματα τῆς ***Καλλιγραφίας*** καὶ ***Ὑγιεινῆς*** τῶν θρανίων. Ὑποστηρίζει τὴν ἄποψιν, ὅτι ἡ πλαγία γραφὴ δὲν εἶναι οὔτε εὐανάγνωστος οὔτε προσαρμόζεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑγιεινῆς καὶ συνιστᾷ τὴν ὀρθὴν ἢ στρογγύλην γραφήν. Παρέχει λεπτομερῶς ὁδηγίας διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς Καλλιγραφίας καὶ ἀναπτύσσει τὰς ἀπόψεις του ὡς πρὸς τὴν ὑγιεινὴν τῶν θρανίων καὶ τῆς θέσεως τῶν μαθητῶν ἐν αὐτοῖς. Ὁ κ. Ἠλιόπουλος συνιστᾷ 15λεπτον μόνον διάρκειαν τοῦ μαθήματος τούτου, καὶ ἔλεγχον ἁπάντων τῶν ἐγγράφων ἐργασιῶν τῶν μαθητῶν.

Ἀκολούθως οἱ κ. κ. Β. Ράπτης καὶ Ἀλεξανδρόπουλος εἰσηγοῦνται λίαν ἐμπεριστατωμένως τὸ θέμα τοῦ ***σχολικοῦ κήπου*** καὶ τὴν μεγάλην σημασίαν τούτου ὡς μέσου ἀγωγῆς καὶ διδασκαλίας. Ἐξετάζοντες τὸν σχολικὸν κῆπον ἀπὸ ἀπόψεως παιδαγωγικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς, περιγράφουν τοὺς παράγοντας, οἵτινες συμβάλλουν εἰς τὴν ἵδρυσιν σχολικοῦ κήπου καὶ διακρίνουν τὰ ἀπαραίτητα τμήματα τούτου, τὴν καταλληλότητα τοῦ ἐδάφους καὶ τὸν τρόπον τῆς καλλιεργείας των. Μετὰ μακρὰν καὶ γόνιμον συζήτησιν εἰς ἣν ἔλαβον μέρος οἱ κ. Π. Ράπτης, Ν. Σταυρόπουλος, δεσποινὶς Κανέλλου, Παπαγεωργίου καὶ ἄλλοι, ὁ Ἐπιθεωρητὴς κ. Βλάχος συγχαίρει ἐνθέρμως τοὺς Εἰσηγητὰς διὰ τὴν τῷ ὄντι ἀρτίαν καὶ ἐπιστημονικὴν των ἐργασίαν καὶ προβαίνει εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν σχετικῶν πορισμάτων. Οἱ κ.κ. Μ. Ἀγγελόπουλος καὶ Β. Ράπτης ἀναπτύσσουν ὡς εἰσηγηταὶ τὸ θέμα «ἔργα καὶ καθήκοντα διευθυντῶν σχολείων» κατὰ τρόπον ἐμπεριστατωμένον καὶ ἐπιτυχῆ. Ὁ κ. Ἐπιθ)τὴς ἀναπτύσσει τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου σκέψεις καὶ γνώμας του.

Ἐν τέλει εὐχαριστεῖ τοὺς κ. κ. Εἰσηγητὰς ἐπὶ τῶν διαφόρων θεμάτων, διὰ τὴν πολύτιμον συμβολήν των εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου, ὡς καὶ ἅπαντας τοὺς συνέδρους διὰ τὴν πρόθυμον συμμετοχήν των, τονίζει τὴν ἀνάγκην τῆς ἐντατικῆς ἐργασίας τῶν διδ)λων διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ μας καὶ τὴν ἐκ τῶν ἐρειπίων ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας καὶ κηρύσσει περαιωμένην τὴν συζήτησιν, εὐχόμενος ὅπως τὰ πορίσματα τοῦ συνεδρίου ἀποβοῦν πρὸς ὄφελος τῆς ὀρθοτέρας διεξαγωγῆς τοῦ ἔργου τῶν διδ)λων καὶ διὰ τὴν ἠθικὴν ἀνύψωσιν τοῦ λαϊκοῦ σχολείου καὶ τοῦ ἐργάτου του.

Ἐν κατακλείδι ὁ ἀρχαιότερος τῶν συνέδρων κ. Γ. Κηπουρὸς εὐχαριστεῖ τὸν σχόντα τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συγκλήσεως τοῦ παρόντος συνεδρίου κ. Ἐπιθεωρητὴν καὶ τονίζει ἐκ μέρους τῶν συνέδρων, ὅτι τοῦτο εὗρε τὴν δέουσαν ἀπήχησιν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ θὰ ἀποδώσῃ τοὺς προσδοκωμένους καρπούς.

Ἐκπαιδευτικὸς

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938:
Ἐκδότης: Διδ. Ὁμοσπονδία Ἑλλάδος
Πρόεδρος: ΘΕΟΔ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
Διευθυντὴς Τυπογραφείου:
ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ
Κατοικία: Ἥρων 478

Η ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Τοῦ κ. Σ. Μ. ΚΑΛΛΙΑΦΑ, Καθηγ. τῆς Παιδαγωγικῆς
= ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν =

Ἡ ἀνάπαυσις τῶν μαθητῶν εἶναι ἀπαραίτητος πρὸς ἀναζωογόνησιν τῶν σωματικῶν καὶ τῶν πνευματικῶν δυνάμεων, ἀφοῦ αὗται ἠλαττώθησαν ἕνεκα τῆς κανονικῆς ἢ ὑπερβολικῆς ἐργασίας. Ἡ πρὸς ἀνάπαυσιν ἀνάγκη εἶναι κυρίως σωματική· διὰ δὲ τοῦτο, καὶ ὁσάκις πρόκειται περὶ πνευματικῆς ἀναπαύσεως, τὰ μέσα αὐτῆς ἀφορῶσι πρὸ παντὸς εἰς τὸ σῶμα.

Ἡ ἀνάπαυσις δὲν εἶναι ἀναγκαία μόνον κατόπιν κοπώσεως ἢ ὑπερκοπώσεως. Τουναντίον ἀνάπαυσις ἐν καιρῷ παρεχομένη εἶναι ἀπαραίτητος καὶ προφυλάσσει ἀπὸ τὰ δυσάρεστα ἐπακολουθήματα τῆς κοπώσεως καὶ δὴ ἀπὸ τὰ τῆς ὑπερκοπώσεως.

Τὸ σπουδαιότατον τῶν μέσων τῆς ἀναπαύσεως εἶναι ὁ κανονικὸς νυκτερινὸς ὕπνος. Ἡ δι' οἱονδήποτε λόγον παράλειψις τοῦ ὕπνου ἐπιφέρει ἀτονίαν καὶ εἰς ὑγιᾶ ἀκόμη σώματα, κατ' ἐξοχὴν κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν. Ἡ δὲ παρὰ τὴν θέλησιν ἡμῶν διαρκὴς ἀϋπνία εἶναι ἀπόδειξις νευρασθενείας καὶ κατ' ἀκολουθίαν μέγα κακόν, ἐὰν μάλιστα παρατηρῆται κατὰ τὴν παιδικὴν καὶ τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν.

Ἕνεκα τούτου τὸ Σχολεῖον ὀφείλει νὰ εἶναι εἰς θέσιν ὄχι μόνον νὰ μὴ ἀποβαίνῃ αὐτὸ τοῦτο αἴτιον ἀϋπνίας εἰς τοὺς τροφίμους αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ θετικὰς ὁδηγίας νὰ παρέχῃ πρὸς τοὺς γονεῖς πρὸς καταπολέμησιν αὐτῆς, ἂν ποτὲ αὕτη δι' ἄλλα αἴτια, μὴ βαρύνοντα αὐτό, ἤθελε παρατηρηθῇ παρὰ μαθητῇ τινι. Τὰ μέσα πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἀϋπνίας εἶναι τὸ μὲν φυσικὰ (περίπατοι μικροί, καθαρὸς ἀήρ, ἐλαφραὶ διασκεδάσεις κλπ.), τὸ δὲ ψυχοθεραπευτικά. Μετρία δὲ ἐργασία, ἀνάλογος δηλαδὴ πρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ἰδιαιτέραν ἑκάστου κρᾶσιν, ἐπιφέρει ὁμαλὸν νυκτερινὸν ὕπνον, ὁ ὁποῖος εἶναι, ὡς προείπομεν, ἡ ἀρίστη ἀνάπαυσις. Ὁ δὲ ἡμερινὸς ὕπνος δὲν εἶναι μὲν ἐν γένει ἀναγκαῖος, εἴς τινας ὅμως ἀσθενικοὺς ὀργανισμοὺς ἀποβαίνει ὠφέλιμος.

Μετὰ τὸν ὕπνον σημαντικὸν μέσον ἀναπαύσεως εἶναι αἱ διακοπαὶ τῆς ἐργασίας. Εἰς ταύτας καταλέγονται αἱ θεριναὶ διακοπαί, αἱ ἑορταί, τὰ ἐλεύθερα ἀπογεύματα κλπ. Αἱ διακοπαὶ αὗται πολλάκις εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποβαίνουν ἐναντίαι πρὸς τὸν σκοπόν, δι' ὃν ἐθεσπίσθησαν. Οὕτω λόγου χάριν εἶναι δυνατὸν παντοῖαι ὑπερβολικαὶ διασκεδάσεις, ἀγωνίσματα ὑπερβολικῶς ἀπασχολοῦντα, λ.χ. κολύμβησις ἐπὶ πολλὰς ὥρας, ἀντὶ νὰ ἀναζωογονήσουν, μᾶλλον νὰ καταπονήσουν ἔτι περισσότερον τὸν ὀργανισμόν. Ὡσαύτως λίαν ἐπιβλαβὴς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποβαίνῃ μακρὰν ὑπὸ καυστικὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἡλιοθεραπεία.

Ἰδιαιτέραν προσοχὴν ἀπαιτοῦν αἱ μικρότεραι ἐκδρομαὶ καὶ τὰ ταξίδια ὡς μέσα ἀναπαύσεως. (Δὲν πρέπει αὗται νὰ συγχέωνται μὲ τοὺς μικροὺς *διδακτικοὺς* περιπάτους). Ταῦτα εἰς μικρὰ παιδία εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποβοῦν ἐπιβλαβῆ, ἂν μάλιστα γίνωνται συχνάκις. Εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐνήλικοι ἔχουν ἀνάγκην ἀναπαύσεως μετὰ τὴ ταξίδιον ἢ μικροτέραν ἐκδρομήν. Διὰ τοῦτο μακραὶ ἐκδρομαὶ καὶ πολυήμερα ταξίδια πρέπει σπανίως καὶ δὴ ὑπὸ μεγαλυτέρων τὴν ἡλικίαν μαθητῶν νὰ γίνωνται. Συχνότεραι πρέπει νὰ εἶναι αἱ μικραὶ ἐκδρομαὶ καὶ περίπατοι, καθ' οὓς δυνάμεθα δευτερεύοντως νὰ ἀποβλέπωμεν καὶ εἰς τὴν ἀπόκτησιν γνώσεων γεωγραφικῶν, φυσικῶν, ἱστορικῶν κλπ. Τὰς γνώσεις ταύτας οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ ἀποκτοῦν κατὰ τὰς ἐκδρομὰς κατὰ τρόπον μὴ παραβλάπτοντα τὸν κύριον σκοπόν, τὴν ἀνάπαυσιν δηλονότι. Φευκτέαι λ. χ. κατ' αὐτὰς εἶναι αἱ μακραὶ ὁμιλίαι τῶν διδασκόντων καὶ πᾶσα ἀπειλὴ περὶ ἐξετάσεως ἐν τῷ σχολείῳ τῶν ἐν τῇ ἐκδρομῇ διδαχθέντων. Κατὰ τὰς ἐκδρομὰς πρέπει ὡσαύτως νὰ ἀποφεύγωμεν παιδιὰς ἢ ἀγωνίσματα πολὺ κουραστικά.

Ἀπαραίτητοι εἶναι ὡσαύτως αἱ μικρότεραι διακοπαὶ τῆς ἐργασίας, τὰ λεγόμενα διαλείμματα. Ἐν τῷ δημοτικῷ τοὐλάχιστον σχολείῳ τὰ διαλείμματα μεταξὺ δύο ὡρῶν ἐργασίας οὐδέποτε πρέπει νὰ εἶναι μικρότερα τῶν 10 λεπτῶν τῆς ὥρας. Εἰς δὲ τὴν πρώτην τάξιν μετὰ διδασκαλίαν 1)4 τῆς ὥρας πρέπει νὰ ἐπακολουθῇ μικρὰ ἀνάπαυσις ἐντὸς τῆς αἰθούσης. Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τοὺς μαθητὰς νὰ ἐξέρχωνται τῶν καθισμάτων, νὰ κινοῦνται ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐλευθέρως μὲ ἀνοικτὰ τὰ παράθυρα. Τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ γίνεται καὶ εἰς ἄλλας τάξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου κατόπιν ἐργασίας 20 ἢ 30 λεπτῶν. Κατὰ τὰ διαλείμματα οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ ἀφίνωνται ἐλεύθεροι, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει κατάλληλος χῶρος, ἢ δ' ἐπ' αὐτῶν ἐπίβλεψις ἐνεργεῖται εἰς τὴν πρόληψιν ἀταξιῶν. Ὁ σκοπὸς τῆς διὰ τῶν διαλειμμάτων ἀναπαύσεως παραβλάπτεται, ἂν αὐτὸς ὁ διδάσκαλος αὐθαιρέτως ὁρίζῃ κατ' αὐτὰ τὰς παιδιὰς αὐτῶν, ἂν τὰ πάντα ἐν γένει κατ' αὐτὰ γίνωνται καθ' ὡρισμένους ἐκ τῶν προτέρων κανόνας. Καὶ κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀνωτέρων τάξεων μετὰ τὸ πέρας δυσκόλου τινὸς ἐργασίας νὰ γίνεται διακοπὴ ἐπί τινα λεπτά, καθ' ἃ ἐπιτρέπεται ἐλευθερία τις κινήσεως καὶ λόγου.

Εἶδος ἀναψυχῆς δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ ποικιλία τῆς ἐργασίας. Ἀπὸ δυσκόλου δηλαδὴ ἐργασίας μεταβαίνομεν εἰς εὐκολωτέραν ἢ ἐνίοτε καὶ τἀνάπαλιν ἀπὸ δυσαρέστου εἰς εὐχάριστον, ἀπὸ πνευματικῆς εἰς σωματικήν, ἀπὸ σαφῶς προδιαγεγραμμένης εἰς προαιρετικὴν κλπ.

"ΤΟ ΑΡΝΗΤΙΚΟΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ"

Τοῦ κ. ΚΩΝΣΤ. Ι. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ, Δημ)λου
= Κανίου Κλειτορίας — Καλαβρύτων =

Εἶναι γνωστόν, ὅτι μία ἐκ τῶν μορφῶν ἐκδηλώσεως τοῦ ἀρνητικοῦ αὐτοσυναισθήματος, εἶναι ἡ συναίσθησις τῆς μειονεκτικότητος. Αὕτη καθίσταται ἰσχυρὰ κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, ὅταν κρατοῦν αἱ γενεσιουργοὶ συνθῆκαι. Δηλ. ὀργανικὴ μειονεκτικότης, ἀντίξοοι ἐπιδράσεις τοῦ περιβάλλοντας, κατωτέρα ἐκτίμησις ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ ἀψυχολόγητος ἀνατροφὴ καὶ ἐκπαίδευσις. Ἐκ τούτου καταφαίνεται ἡ μεγίστη σημασία τοῦ αὐνοσυναισθήματος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀγωγῆς καὶ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος. Χαρακτηριστικὸν τῆς ἐρεύνης καὶ τῆς ἀποδιδομένης ἀξίας εἰς τὸ αὐτοσυναίσθημα εἶναι ἡ εἰσήγησις τοῦ Αὐστραλοῦ ἀντιπροσώπου εἰς τὴν ΟΥΝΕΣΚΟ (ἐκπαιδευτικὴν ὀργάνωσιν τοῦ Ο.Η.Ε.).

Τὸ ψεῦδος καὶ ὁ φόβος εἶναι πηγαὶ τροφοδοτήσεως δυσαρέστων συναισθημάτων, τὰ ὁποῖα πολλάκις ὑπηρετοῦν ἐσφαλμένην αὐτοσυνειδησίαν καὶ γεννοῦν ἀμφιβολίαν καὶ ἀτολμίαν εἰς τὸ ἄτομον. Ἐπειδὴ δὲ μεταξὺ αὐτοσυνειδησίας καὶ προσωπικότητος ὑπάρχει συναφὴς σχέσις, ὁ ἐξ Αὐστραλίας ψυχολόγος καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐστραλίας ἐκήρυξε τὸ ἔκπτωτον τοῦ ἥρωος τοῦ θρύλου τῶν δώρων τῆς Πρωτοχρονιᾶς. Ὑποστηρίζουν, ὅτι ὁ Σάντα Κλώζ, ὁ ἰδικός μας «Ἅγιο—Βασίλης», διαιωνίζει διὰ τῆς κρατούσης παραδόσεως ἕνα «ψεῦδος» καὶ μίαν πρόληψιν, αἵτινες ἀσκοῦν δυσμενῆ ἐπίδρασιν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος.

Δὲν προτίθεμαι νὰ ἐκφράσω ἐπιδοκιμασίαν ἢ τὸ ἀντίθετον τούτου, ἂν καὶ τὸ ἰσχυριζόμενον ὡς ψεῦδος περιχέεται μὲ τὴν γλυκόζην τόσων συναφῶν εὐαρέστων συναισθημάτων, ὥστε μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου νὰ καθίσταται ἡ γεῦσις του γλυκεῖα.

Ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ μεταφέρω τὴν σκέψιν τοῦ ἀναγνώστου εἰς ἄλλους «Σάντα Κλώζ» χωρὶς εἰς δῶρα—τοὺς ὁποίους ἔχει δημιουργήσει ἡ ἀψυχολόγητος ἀνατροφὴ τῶν τέκνων εἰς τὴν φαντασίαν των.

Καὶ ἐξικνοῦμαι ἀπὸ τὸν Δάσκαλο. Κάποιαν ἡμέρα μετὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ σχολείου, καθ' ἣν στιγμὴν περνοῦσα πλησίον μιᾶς μητέρας μετὰ τῆς μικρῆς της κόρης, τὴν ἄκουσα νὰ λέγῃ πρὸς τὴν κόρη. Τὸν βλέπεις τὸν Δάσκαλο, θὰ σὲ στείλω σχολειὸ νὰ σοῦ κόψῃ τὴ γλῶσσα, ἀφοῦ δὲν κάθεσαι φρόνιμα. Ἡ μικρὴ φυσικὰ συσπειρώθηκε κοντὰ στὴ μητέρα καὶ στὸ πρόσωπό της ἐζωγραφίζετο ὁ φόβος καὶ ἕνα συναίσθημα ἀποστροφῆς πρὸς ἐμέ. Καὶ πόσοι ἐξ ἡμῶν δὲν ἔχουν πολλὰς τοιαύτας εἰκόνας τῆς κακοήχου παραστάσεως τοῦ διδ)λου; Καὶ πόσες φορὲς κατὰ τὰς παρενοχλήσεις τῶν παίδων πρὸς τοὺς γονεῖς δὲν ἐκστομίζεται ἡ ἰδία ἀψυχολόγητος ἀπειλὴ καὶ δημιουργεῖται οὕτω δυσάρεστος συνειρμὸς μεταξὺ τῶν συναισθημάτων ἀποστοφῆς τῶν γονέων (γκριμάτσες, νευρικαὶ κινήσεις) καὶ τῆς παραστάσεως τοῦ διδ)λου.

Μήπως ὅμως καὶ τὰ ὄργανα τῆς τάξεως δὲν εἶναι ὁ στόχος εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀνατροφῆς, ὡς τὴν νομίζουν οἱ πλεῖστοι γονεῖς; Μὴ φωνάζῃς, λέγει ὁ πατέρας, θὰ σὲ δώσω στὸ χωροφύλακα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπενδόεται ἡ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ δι' ἀντιπαθείας πρὸς τὸ ὄργανον τῆς τάξεως καὶ αὕτη ἀσκεῖ δυσμενῆ προδιάθεσιν καὶ διὰ τὸν κατόπιν βίον. Ἐκτὸς αὐτοῦ, ἡ δημιουργία παραστάσεων διαφόρων πρὸς τὴν ἀποστολὴν καὶ τὸ ἔργον τοῦ ὀργάνου τῆς τάξεως δὲν ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν ἐχθρικὴν προδιάθεσιν, ἀλλὰ ὑστερεῖ τὸν παῖδα ὠφελίμων γνώσεων καὶ τῶν εὐκαιριῶν καὶ ἀφορμῶν πρὸς προαγωγὴν τοῦ ἠθικοῦ συναισθήματος. Ἀκόμη καὶ ὁ κλῆρος ἐπιστρατεύεται διὰ τὸν πειθαναγκασμὸν τῶν παίδων. Ἄξεστοι καὶ ἀγριωποὶ παπάδες εἶναι ἕτοιμοι νὰ καταβροχθίσουν τὸν παραστρατήσαντα παῖδα. Οὕτω ἀντὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἀρετῆς τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς ἱερεῖς δημιουργεῖται ὁ φόβος, ἡ ἀποστροφὴ ἀλλὰ καὶ τὸ μῖσος, τὰ' ἴχνη τοῦ ὁποίου ἐνίοτε διατηροῦνται καὶ εἰς τοὺς ἐνήλικας.

Ἄλλοτε πάλιν ἡ δυστυχία τῶν ἄλλων ἐκλέγεται ὡς ἀφορμὴ καθησυχάσεως καὶ πειθαρχίας. Ἕνας ἐλαφρὸς κτύπος στὴν θύραν ὑποδηλοῖ στὴν ἐπίσκεψι τοῦ ἐπαίτου, τοῦ τρελλοῦ ἢ τοῦ ἐξαϋλωθέντος ὑπερήλικος. Χλωμὸ πρόσωπον, τρεμάμενες χεῖρες καὶ πόδες, ρακένδυτος περιβολὴ συνθέτουν εἰς τὴν φαντασίαν τῶν παίδων τὸν τύπον τοῦ ἐπαίτου, ὅστις θὰ συμπαραλάβῃ τὸν ἀτακτοῦντα. Ἐκεῖθεν ἐξηγεῖται καὶ ἡ ἐνίοτε παρατηρουμένη ὁμαδικὴ ἐπίθεσις τῶν παιδιῶν κατὰ διερχομένου ἐπαίτου. Οὕτω δὲν προάγεται τὸ συμπαθητικὸν συναίσθημα, τουναντίον ἐπέρχεται ψυχικὴ σκλήρυνσις σις. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω πραγματικῶν ἐν τῇ ζωῇ προσώπων, ἔχουν ἐπινοηθῆ καὶ φανταστικὰ πρόσωπα ἢ τέρατα, διὰ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἶναι ὀλιγωτέρα ἡ ζημία καθ' ὅτι δὲν ὑπάρχουν κατ' αἴσθησιν ἐντυπώσεις, αἵτινες μὲ τὸ συναποτελούμενον συναίσθημα θὰ ἠδύναντο νὰ δημιουργήσουν ἰσχυρὸν συνειρμόν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξήρθη ἡ ἐπίδρασις διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος τῆς κακῆς ἐκ παραδόσεως συνηθείας, νὰ εὑνοῆται ὁ σχηματισμὸς παραστάσεων διαφόρων πρὸς τὰ πράγματα. Σημειωτέον, ὅτι καὶ τὸ ἀποκαλυπτόμενον ἐν καιρῷ ψεῦδος προκαλεῖ εἰς τὸ ἄτομον ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης καὶ γεννᾷ ἀμφιβολίας καὶ δι' αὐτὰ ἀκόμη τὰ πρόσωπα τοῦ ἀμέσως περιβάλλοντός του.

Ὅθεν ἐξ ὅλων, ὅσων ἐξετέθησαν, διαγράφεται ἡ ἀνάγκη τῆς καταλλήλου διαφωτίσεως τῶν γονέων ὡς πρὸς τὸν τομέα τοῦτον, ὥστε νὰ καταδειχθῇ ἡ δυσάρεστος ἐπίδρασις τοῦ ψεύδους καὶ τοῦ σκοπίμως προκαλουμένου φόβου διὰ τὸν σχηματισμὸν ὀρθοῦ αὐτοσυναισθήματος καὶ ἐνδεδειγμένου κοινωνικοῦ προγράμματος.

Ἐπιπροσθέτως καὶ εἰς τὸ σχολεῖον ἐπιβάλλεται ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ φορτίου τοιούτων παραστάσεων καὶ συναισθημάτων καὶ ἀναλόγως νὰ προσαρμόζεται ἡ διδλία πρὸς ἄρσιν ἢ διαφοροποίησιν τούτου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁ Διδασκαλικὸς Σύλλογος Περιφερείας Ρόδου «Ὁ Ἀπόλλων» εὐχαριστεῖ θερμῶς τὸν Ἐκδοτικὸν Οἶκον Π. Δημητράκου διὰ τὴν εὐγενῆ καὶ πλουσίαν αὐτοῦ δωρεὰν ἐξ 151 τόμων διαφόρων βιβλίων διὰ τὴν ἀρτισύστατον Βιβλιοθήκην τοῦ Συλλόγου. Ἐκτιμᾷ δεόντως τὴν εὐγενῆ αὐτὴν χειρονομίαν, ἥτις ἐνισχύει τὸν διακαῆ πόθον τῶν Δωδεκανησίων Διδασκάλων διὰ τὴν πνευματικὴν αὐτῶν ἐξύψωσιν, ἣν ἐπὶ σειρὰν αἰώνων ἐστέρησαν οἱ κατακτηταί. Ἐλπίζει δὲ ὅτι καὶ ἄλλοι Ἐκδοτ. Οἶκοι, φίλοι τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας καὶ τῆς Δωδεκανήσου, θέλουσι μιμηθεῖ τὸ εὐγενὲς αὐτὸ παράδειγμα.

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γραμματεύς
Ι. Ἀποστόλου — *Γ. Καμπανῆς*

ΔΗΛΩΣΙΣ

Δηλῶ, ὅτι τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1933 ἐκδιδόμενον ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου Παιδαγωγικὸν περιοδικὸν μὲ τὸν τίτλον «ΤΟ ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ» οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὸ κυκλοφορροῦν σήμερον ὑπὸ τὸν αὐτόν, ἀτυχῶς, τίτλον περιοδικὸν τοῦ κ. Χ. Πάτση.

Εὑρίσκομαι δυσιτυχῶς εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κάμω τὴν δήλωσιν ταύτην, διὰ νὰ διασείλω τὰ δύο συνώνυμα περιοδικά, ἀφοῦ ὁ διευθυντὴς τοῦ παρανόμως τιτλοφορουμένου περιοδικοῦ δὲν ἠθέλησε, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας συναδελφικὰς παρακλήσεις μου νὰ χρησιμοποιήσῃ διὰ τὸ περιοδικόν του διαφορετικὸν τίτλον, μὴ σεβασθεὶς οὕτω τὸν τίτλον μιᾶς μικρᾶς, ἀλλ' εὐγενοῦς προσπαθείας συναδέλφου του γενομένης πρὸ 20ετίας.

Πρὸ τῆς ἐπιμονῆς του ἐπιφυλάσσομαι ὅπως ἀσκήσω τὰ νόμιμα δικαιώματά μου.

Ὁ δηλῶν
Χαράλαμπος Θ. Σκούρτης
Δημοδιδάσκαλος

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ

Τοῦ κ. ΙΩΑΝ. ΧΡ. ΜΑΝΘΟΥ

Δ)ΑΟΥ ΒΟΥΛΓΑΣΙΩΝ ΣΑΓΟΡΙΟΥ-ΜΕΤΣΟΒΟΥ

Ἡ μαθητιῶσα καὶ σπουδάζουσα νεολαία, μαζὶ μὲ τὸν διανοούμενον κόσμον τῆς Ἑλλάδος, ἑορτάζουν μεθαύριον τὴν ἑορτὴν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, τῶν ἰδεωδῶν αὐτῶν θεμελιωτῶν τῆς Ἑλληνικῆς μορφώσεως. Ὁ γενικὸς αὐτὸς ἑορτασμὸς μαθητῶν καὶ διδασκάλων δὲν εἶναι μόνον ἀφιερωμένος εἰς τὴν μνήμην τῶν τριῶν μεγάλων διδασκάλων τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς μορφώσεως. Εἶναι ὁ μεγάλος πανηγυρισμὸς τοῦ πνεύματος τοῦ Ἑλληνικοῦ ποὺ ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων καὶ μέσα εἰς τὸ ἀτελεύτητον μάκρος τῶν ἐτῶν ἐσπιθηροβόλησε καταυγάζον μὲ τὸ φῶς του ὁλόκληρον τὴν Οἰκουμένην, διαλύον τὰ πρωτόγονα σκότη. Ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει τὰ τρία μεγάλα καὶ δοξασμένα παιδιά της γιὰ παράδειγμα καὶ ὑπόδειγμα στὶς νέες γενεές. Καὶ ἐδίδαξαν σῦτοι μὲ τὸ παράδειγμάτων πόσο θαυμαστὸ καὶ πόσο εὐεργετικὸ γιὰ τὶς κοινωνίες εἶναι νὰ συνεργάζεται ἡ σοφία μὲ τὴν ἀρετή, νὰ συνδυάζεται ἡ γνῶσις μὲ τὴν πίστι καὶ νὰ συμβαδίζῃ ἡ καλλιέργεια τοῦ νοῦ μὲ τὸν ἐξευγενισμὸ τῆς καρδιᾶς.

Ἔζησαν καὶ οἱ τρεῖς τὴν ἴδια ἐποχή. Ἦταν καὶ οἱ τρεῖς παιδιὰ χριστιανικῶν οἰκογενειῶν καὶ ἀνετράφησαν ἀπὸ μικρὸ μὲ τὸ ἄδολο γάλα τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Ἐμορφώθησαν στὶς περιφημότερες Σχολὲς τῆς ἐποχῆς τους. Ἂν ὅμως ἡ μόρφωσις ποὺ ἤραν ἦταν τόσο πλατειὰ καὶ βαθειά, παράλληλα καὶ οἱ τρεῖς τους ἦταν προικισμένοι μὲ διανοητικὰ καὶ πνευματικὰ χαρίσματα σπάνια, χωρὶς τὰ ὁποῖα βέβαια ἡ μόρφωσις μονάχη δὲν μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἀριστουργήματα. Ἀφωσιωμένοι στὴν ὑπηρεσία τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας ἀναδείχθησαν ὑπέρμαχοι ἀγωνιοτὰ τῆς πίστεως «μέγιστοι φωστῆρες τῆς τρισηλίου θεότητος» καθὼς ψάλλει ὁ ὑμνογράφος τῆς Ἐκκλησίας, φωστῆρες ποὺ ἐσκόρπισαν πλούσιες τὶς ἀκτῖνες τοῦ χριστιανικοῦ φωτὸς κι' ἐφώτισαν κι' «ἐπόρευσαν» ὅλο τὸν κόσμο μὲ τῆς ἀληθινῆς θεογνωσίας τὰ δόγματα καὶ τὰ διδάγματα. Ἀθάνατα μένουν τὰ σοφὰ τῶν συγγράμματα, οἱ θεολογικὲς καὶ φιλοσοφικές τους ἐργασίες, οἱ ἐμπνευσμένοι λόγοι τους, μέσα στοὺς ὁποίους ἑρμηνεύονται τὰ βαθειὰ νοήματα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, κι' ἀναπτύσσονται μὲ τρόπο μοναδικὸ ὅλα τὰ θρησκευτικὰ καὶ ἠθικὰ ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν ἄνθρωπο.

Γι' αὐτὸ καὶ σήμερα, ὕστερα ἀπὸ δέκα πέντε αἰῶνες, τὰ συγγράμματά τους εἶναι περιζήτητα, κυκλοφοροῦν μεταφρασμένα σ' ὅλες τὶς γλῶσσες τοῦ πολιτισμένου κόσμου κι' ἐξακολουθοῦν πάντα ν' ἀποτελοῦν ἐντρύφημα καὶ πραγματικὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀναριθμήτων ἀναγνωστῶν των.

Μὰ οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι δὲν εἶναι μόνον μεγάλοι συγγραφεῖς, εἶναι καὶ ἀνυπέρβλητοι ρήτορες. Εἶχαν τὴν δύναμι νὰ μπαίνουν στὰ κατάβαθα τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, νὰ νοιώθουν τὶς πνευματικὲς καὶ ἠθικὲς ἀνάγκες των, κι' ἤξεραν ἀκόμη τὸ μυστικὸ νὰ συγκινοῦν, νὰ διδάσκουν, νὰ ἐλκύουν, νὰ ὠφελοῦν, νὰ σώζουν. Μὲ μιὰ γλῶσσα ζωντανὴ καὶ συναρπαστική, μὲ εἰκόνες καὶ περιγραφὲς τεχνικώτατες, μὲ εὐγλωττία καταπληκτική, μὲ φωτιὰ πίστεως καὶ Ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἐσκλάβωναν κυριολεκτικῶς τὰ πολυπληθῆ ἀκροατήριά τους, καὶ πολλὲς φορὲς τὰ συνήρπαζαν σὲ τέτοιο βαθμό, ὥστε αὐτὰ λησμονῶντας πῶς βρίσκονται μέσα σὲ ναό, ξεσποῦσαν σὲ χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγές.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο ἔκαμαν ἀγαπητὴ καὶ ἀξέχαστη τὴ μνήμη τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, εἶναι ἡ μεγάλη, ἡ ἀληθινὴ χριστιανικὴ καὶ εὐαγγελικὴ ἀρετή τους. Ἡ ἀρετὴ τοὺς ἐξύψωσε σὲ ὑποδείγματα ἀνθρώπων, σὲ πρότυπα χριστιανῶν.

Πιστοὶ στὴν ὑψηλή τους ἀποστολή, ἀφωσιωμένοι στὸ ἱερὸ καὶ θεῖο τους ἔργο, ἦταν οἱ πρόμαχοι τῆς πίστεως, οἱ διδάσκαλοι κι' ὁδηγοὶ τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, ἀληθινοὶ ποιμένες, ἄγρυπνοι φρουροὶ τῆς Ἐκκλησίας, εὐεργέτες καὶ προστάτες τῶν πονεμένων καὶ τῶν πασχόντων, ἄγγελοι παρηγορίας τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν ἀπροστατεύτων, ἀφιλοχρήματοι κι' ἀφιλάργυροι σὲ βαθμὸ θαυμαστό, ἀδάμαστοι κι' ἀλύγιστοι μπροστὰ στοὺς κινδύνους καὶ στὶς ἀπειλὲς ἀπίστων ἀρχόντων, πρόθυμοι πάντα νὰ χύσουν τὸ αἷμα καὶ νὰ προσφέρουν τὴ θυσία τῆς ζωῆς τους γιὰ τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ.

ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ Τ.Π.Δ.Υ.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩ Τ.Π.Δ.Υ. ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΗΣ Α.Δ.Ε.Δ.Υ κ. ΙΩ. ΚΟΥΤΡΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ

Κε Πρόεδρε,

Εἰς τὸ 8ον Πανυπαλληλικὸν συνέδριον, μεταξὺ τῆς πληθώρας τῶν ἄλλων, ἐλήφθη καὶ ἀπόφασις νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν 1) Νὰ ἀναπροσαρμόσῃ τὸ μέχρι σήμερον ὑπὸ τοῦ Κράτους χορηγούμενον πρὸς τὸ Ταμεῖον Προνοίας δημοσίων ὑπαλλήλων ποσὸν τῶν 50.000.000 δραχμῶν καὶ 2) Νὰ καταργηθῇ ἡ ἀναγκαστικὴ εἰσφορὰ τοῦ Ταμείου Προνοίας δημοσίων ὑπαλλήλων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως Ν. Δ. 980)42 καὶ τοῦ Εἰδικοῦ λογαριασμοῦ «Βελτίωσις Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων» Α.Ν. 591)1937.

Ἐπειδὴ μέχρι σήμερον τὸ Γεν. Συμβούλιον τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ἀπησχολήθη καὶ δικαίως μὲ τὸ μισθολογικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀναμφισβητήτως εἶναι τὸ σοβαρώτερον ὅλων τῶν ἄλλων δημοσιοϋπαλληλικῶν ζητημάτων, διότι πρῶτα πρέπει νὰ ζήσωμε καὶ ὕστερα νὰ φροντίσωμε διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἄλλων αἰτημάτων, ἐν τούτοις πιστεύω ἀκραδάντως, ὅτι καὶ τὸ ζήτημα τοῦ Ταμείου Προνοίας εἶναι ἀρκετὰ σημαντικὸν καὶ πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ σοβαρῶς καὶ παράλληλα μὲ τὸ μισθολογικόν. Διότι εἶναι τὸ ὀλιγώτερον ἐντροπὴ ν' ἀποχωρῇ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ὁ οἱοσδήποτε συνάδελφος μετὰ 35ετῆ ὑπηρεσίαν καὶ νὰ λαμβάνῃ ἐκ τοῦ Ταμείου Προνοίας βοήθημα μικρότερον καὶ τοῦ εἰσπράκτορος τῶν Τράμ. Δὲν κάνω σύγκρισιν, ὅπως βλέπετε, Κε Πρόεδρε, μὲ τοὺς προνομιοῦχους ὑπαλλήλους ἄλλων κλάδων, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν ἡγεμονικὰ βοηθήματα, ἀλλὰ μὲ τοὺς κατωτέρους ὑπαλλήλους μιᾶς κοινῆς ἑταιρείας, οἱ ὁποῖοι κατώρθωσαν, καὶ τὸ λέγω πρὸς τιμήν των αὐτό, νὰ λαμβάνουν βοηθήματα μεγαλύτερα τῶν Ὑπουργικῶν Διευθυντῶν Α' τάξεως.

Δὲν νομίζω λοιπόν, ὅτι ἡ κατάστασις αὐτὴ πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ ν' ἀντιμετωπίζεται κατὰ τὸν χλιαρὸν τρόπον, καθ' ὃν ἀντιμετωπίζεται σήμερον. Εἶναι ἀνάγκη, κατὰ τὴν γνώμην μας, ν' ἀντιμετωπισθῇ ριζικῶς τὸ ζήτημα καὶ νὰ τεθοῦν αἱ βάσεις ὁριστικῆς πλέον ρυθμίσεως καὶ τῶν ζητημάτων τοῦ Ταμείου Προνοίας δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἀρκετὰ μέχρι σήμερον μᾶς ἐγέμισαν τὸ κεφάλι μὲ σαπουνόφουσκες οἱ ἑκάστοτε ἁρμόδιοι . . . «ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος» καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν εἶναι σπουδαῖον πρᾶγμα . . . νὰ πεινοῦν καὶ νὰ γυμνητεύουν!» Καὶ ἴνα μὴ μακρυγορῶ, παρακαλῶ ὑμᾶς, Κε Πρόεδρε, ὅπως, ἐφ' ὅσον καὶ ὑμεῖς ἔχετε τὴν ἰδίαν γνώμην, ὁρίσητε εἰδικὴν συνεδρίασιν τοῦ Γεν. Συμβουλίου, ἵνα ἀντιμετωπισθῇ τὸ σοβαρώτατον καθ' ἡμᾶς ζήτημα τοῦ Ταμείου Προνοίας, ἡ ἐπίλυσις τοῦ ὁποίου θὰ ἀποβῇ συντελεστικὴ εἰς τὴν ἄμεσον αὔξησιν τοῦ σημερινοῦ συντελεστοῦ κατὰ πεντήκοντα τουλάχιστον μονάδας, μὲ προοπτικὴν νὰ πλησιάσῃ ἐντὸς μικροῦ σχετικῶς διαστήματος εἰς τὸ 275πλάσιον τοῦ προπολεμικοῦ.

Εἶναι ἀνάγκη, Κε Πρόεδρε, νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους ἡ ἄμεσος ἀναπροσαρμογὴ τῆς Κρατικῆς πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐπιχορηγήσεως.

Διότι προπολεμικῶς τὸ Ταμεῖον ἐπιχορηγεῖτο μὲ 12.000 000 δραχμῶν, ἐνῶ σήμερα ἐπιχορηγεῖται μὲ 50.000.000, ἤτοι ἐνῶ προπολεμικῶς ἡ κρατικὴ ἐπιχορήγησις ὑπερεκάλυπτε τὸ παρεχόμενον βοήθημα εἰς 92 Τμηματάρχας Α' τάξεως, σήμερον ἡ παρεχομένη κρατικὴ ἐπιχορήγησις δὲν φθάνει νὰ καλύψῃ πλήρως βοήθημα οὔτε δύο (2) Τμηματαρχῶν Α' τάξεως.

Καὶ ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς παρεχομένης σήμερον κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως εἶναι ἡ συντηρητικωτέρα λύσις τοῦ ζητήματος, διότι, κατὰ τὴν ταπεινήν μας γνώμην, ὑπάρχει καὶ ἄλλη λύσις περισσότερον ριζοσπαστικὴ τῆς ἀναπροσαρμογῆς, ἡ ὁποία πραγματοποιουμένη **θὰ ἐδίδε πλασίαζε εὐθὺς ἀμέσως τὸ ἤδη παρεχόμενον ὑπὸ τοῦ Ταμείου Προνοίας βοήθημα.**

Ἡ λύσις αὕτη, στηρίζεται εἰς τὴν ἠθικὴν ἀρχὴν τῆς καταβολῆς ἰσοπόσου εἰσφορᾶς παντὸς ἐργοδότου εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως τῶν ὑπαλλήλων του. Ἡ τοιαύτη δὲ ἀρχὴ ἐφαρμόζεται εἰς ὅλα τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα ὅλων τῶν ἐργαζομένων.

Ἴσως παρατηρήσῃ κανείς, ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι δὲν ἔχουν ἐργοδότην. Στοὺς συναδέλφους αὐτούς, ποὺ τυχὸν θὰ ἔχουν αὐτὴν τὴν γνώμην, θὰ τοὺς ἀπαντήσωμεν εὐχαρίστως, ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι δὲν ἔχουν τύποις ἐργοδότην, ἔχουν ὅμως στὴν οὐσία τοιοῦτον, ὁ ὁποῖος ἐν προκειμένῳ εἶναι ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαός, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποίου διακονοῦν οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι. Ὁ Ἐργοδότης δὲ αὐτός, ὁ περιφημότερος ἐργοδότης ὅλων τῶν ἄλλων, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἠρνεῖτο νὰ ἐνισχύσῃ, ὡς οἱ ἄλλοι ἐργοδόται, τοὺς ἠσφαλισμένους του.

Εἶναι ἀνάγκη λοιπόν, Κε Πρόεδρε ἐὰν τὸ παρὸν Γεν. Συμβούλιον τῆς ΑΔΕΔΥ θέλῃ νὰ συνδέσῃ τὸ ὄνομά του μὲ μίαν πραγματικὴν καὶ ἀξιόλογον ἐξυπηρέτησιν ὁλοκλήρου τοῦ συναδελφικοῦ κόσμου τῆς χώρας, εἶναι ἀνάγκη, ἐπαναλαμβάνω, νὰ ἐπιδιωχθῇ δι' ὅλων τῶν μέσων, ὄχι ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς ἤδη γελοίας ἐπιχορηγήσεως, ἀλλὰ τῆς ἰσοπόσου καταβολῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας ὁλοκλήρου τῆς ἐτησίας εἰσφορᾶς τῶν ἠσφαλισμένων του, ἀνερχομένης εἰς 23 1)2 δισεκατομμύρια δραχμῶν. Μόνον τότε θὰ δυνηθῇ ὁ δημόσιος ὑπάλληλος νὰ ἀναπνεύσῃ καὶ νὰ μὴ κατατρύχεται ἀπὸ τὴ βασανιστικὴ καθημερινὴ σκέψη, τί θὰ γίνῃ ἡ οἰκογένειά του, ἂν τολμήσῃ αὐτὸς καὶ φύγῃ ἀπὸ τὴ δημοσία ὑπηρεσία.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλο ἐπιβεβλημένον καθῆκον ἔχει τὸ παρὸν Γεν. Συμβούλιον. Νὰ ζητήσῃ τὴν ἄμεσον κατάργησιν τοῦ Ν.Δ. 980)42 καὶ τοῦ Α. Ν. 591)1937, διὰ τῶν ὁποίων τὸ κράτος ὑπεχρέωσε τὸ Ταμεῖον Προνοίας δημοσίων ὑπαλλήλων νὰ παρέχῃ ἐκ τῶν πόρων του, προερχομένων σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ τοῦ ὑστερήματος τῶν συναδέλφων, νὰ παρέχῃ ἐπαναλαμβάνω, ἀναγκαστικὴν εἰσφορὰν ὑπὲρ ὡρισμένης τάξεως μισθωτῶν καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι, σημειωτέον, δὲν στεροῦνται κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Οὕτω τὸ Ταμεῖον ὑπεχρεώθη κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1950 νὰ καταβάλῃ, ὑπὲρ τῶν ὡς ἄνω κατ' ἐπίφασιν συναδέλφων, τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 103.684.000. Δηλαδὴ τὸ κράτος μὲ τὸ ἕνα χέρι δίνει 50.000.000 δραχμὲς στὸ ταμεῖο καὶ μὲ τὸ ἄλλο ἁρπάζει 103.000 000 δραχμές! Αὐτὸ λέγεται στοργικὴ μέριμνα τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων ὑπὲρ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων! Καμαρώσατε στοργήν!!!

Δὲν νομίζομεν, Κε Πρόεδρε, ὅτι πρέπει νὰ συνεχισθῇ ἡ ἀκατανόητος αὕτη ἀναγκαστικὴ εἰσφορὰ τοῦ Ταμείου, οὔτε ἐπὶ μίαν ὥραν. Καὶ ἔχει ἀκόμη ἐπιβεβλημένην ὑποχρέωσιν ἡ ΑΔΕΔΥ νὰ ζητήσῃ, ὄχι μόνον τὴν ἄμεσον κατάργησιν τῶν ὡς ἄνω Νόμων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ μέχρι σήμερον καταβληθέντος ποσοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον.

Παρακαλῶ, Κε Πρόεδρε, νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ἐκτιμήσεως, μεθ' ἧς διατελῶ. Ι. ΚΟΥΤΡΑΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΒΑΦΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΜΑΥΡΟΠΙΝΑΚΕΣ

Ἀγαπητὸ Διδ. Βῆμα,

Ἐπειδὴ παρετήρησα πῶς πολλὰ σχολεῖα χρησιμοποιοῦν περίεργα ὑλικὰ γιὰ νὰ βάφουν τοὺς μαυροπίνακές των καὶ πῶς τὸ βάψιμο αὐτὸ φεύγει εὔκολα, σκέφτηκα νὰ Σοῦ ἐκθέσω ἕναν ἁπλὸ τρόπο ποὺ χρησιμοποίησα γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα, ὥστε νὰ γίνῃ γνωστὸς στοὺς συναδέλφους ἐκείνους ποὺ ἐνδιαφέρονται γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα:

Πέρνομε 100 δράμια νερὸ καὶ μέσα σ' αὐτὸ ρίχνομε δυὸ ἕως δυόμισυ κουταλιὲς τῆς σούπας καζεῖνην δηλαδὴ ψυχρὴ κόλλα ποὺ χρησιμοποιοῦνε οἱ ἐπιπλοποιοὶ καὶ ἀνακατεύομε κάθε τόσο ὥσπου νὰ διαλυθῇ τελείως. Μετὰ 2—3 ὧρες ἢ τὴν ἄλλη μέρα, ρίχνομε μέσα ἀνάλογο φοῦμο καὶ ἀνακατεύομε καλά. Τὸ φοῦμο εἶναι ἡ γνωστὴ μαύρη σκόνη τῶν μαυροπινάκων. Στὸ μῖγμα αὐτὸ βουτᾶμε ἕνα ἄχρηστο πανὶ καὶ μ' αὐτὸ γίνεται τὸ βάψιμο. Τὸ χρῶμα, ἡ κόλλα καὶ τὸ νερὸ μποροῦν νὰ αὐξομοιωθοῦν στὴν ἀναλογία. Εἶναι δυνατὸν ἀκόμη νὰ ἀνακατευθοῦν συγχρόνως καὶ τὰ τρία αὐτὰ εἴδη ἀλλὰ ἡ χρησιμοποίησις τοῦ πολτοῦ πρέπει νὰ γίνῃ ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα γιὰ νὰ διαλυθῇ καλὰ ἡ καζεῖνη. Ἂν τὸ ἕνα βάψιμο δὲν εἶναι ἀρκετὸ κάνομε δεύτερο τρίτο κτλ. ἀλλὰ σὰν στεγνώσει κάπως τὸ προηγούμενο. Ἡ ἐργασία λοιπὸν αὐτὴ θὰ γίνεται καλλίτερα στὸν ἥλιο, ὅπου μποροῦμε, ἂν θέλωμε, νὰ ἐκθέσωμε τοὺς πίνακες ἀπὸ πρίν γιὰ νὰ ζεσταθοῦν. Πάντως οἱ πίνακες πρέπει νὰ πλένωνται καλὰ πρὶν βαφοῦν καὶ νὰ τοποθετοῦνται ὀριζόντια γιὰ νὰ μὴ γίνωνται νερὰ στὸ χρῶμα, ἐκτὸς ἂν εἶναι συμπαγεῖς μὲ τὸν τοῖχο. Τότε, μιὰ ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ὀριζοντιωθοῦν, κάνομε πυκνότερο τὸ μῖγμα.

Ἡ χρησιμοποίησις τῶν πινάκων μπορεῖ νὰ γίνῃ τὴν ἑπομένην ὁπότε πρέπει νὰ μὴ ζεβάφουν. Ἂν παρατηρηθῇ τὸ ἀντίθετο σημαίνει πῶς βάλαμε λίγη καζεῖνη στὸ μῖγμα καὶ πρέπει νὰ ἐπαναλάβωμε τὸ βάψιμο, προσθέτοντες περισσότερη ἀπ' αὐτήν. Ἀλλὰ γι' αὐτὰ καὶ ἄλλα δμοια θὰ μᾶς διδάξῃ καλύτερα ἡ πεῖρα.

Δημ. Γεωργελᾶς

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ Σύλλογοι, οἱ ἀποστέλλοντες εἰσφορὰς ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Μεγάρου διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, νὰ διευθύνωσι ταύτας ἐπ'ὀνόματι τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας κ. Κωνστ. Δρυλλεράκη, ὅστις ἀνέλαβε τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΑΓΙΑΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ 13 - ΤΗΛΕΦ. 36-547

Ἐτησία συνδρομὴ τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος . Δραχ. 35.000
Τιμὴ τοῦ φύλλου . . . . . » 1.500
Διὰ τὰς Σχολικὰς Ἐφορείας . . . . . » 100.000

"DIDASKALIKON VEMA,,
ORGAN OF THE FEDERATION OF ELEMENTARY TEACER'S OF GREECE
BRANCH OFFICE: 13 FILOTHEI ST., ATHENS (GREECE)

"DIDASKALIKON VIMA,,
(Tribune des Instituteurs)
ORGANE OFFICIEL DE LA FÉDÉRATION DES INSTITUTEURS DE GRÈCE
BUREAUX: RUE FILOTHEI 13 ATHÈNES (GRÈCE)

⊙ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ⊙

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

Ἀπορρίπτεται μετ' ἀγανακτήσεως ἡ σκοπίμως κυκλοφορήσασα κακόπιστος φήμη, ὅτι, δῆθεν, ὁ ἀπεργιακὸς ἀγὼν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐστρέφετο κατὰ τῆς Πολιτείας.

Οἱ ἐν πενίᾳ διαβιοῦντες ὑπάλληλοι ἠγέρθησαν καὶ ἀπέσχον τῶν ὑπηρεσιῶν των, διὰ νὰ διαδηλώσουν τὸν βαθὺν πόνον των διὰ τὴν ἐγκατάλειψίν των, διὰ τὴν τραυματισθεῖσαν ἀξιοπρέπειάν των καὶ τὴν ἀπόδοσιν εἰς αὐτοὺς τῆς ἀναγκαίας ψυχικῆς ἠρεμίας πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν βιοτικῶν των ἀναγκῶν.

Ἡ κατανόησις τοῦ περιεχομένου τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ ἀγῶνος ἐκ μέρους τῶν Κυβερνώντων θὰ συνεπιφέρῃ καὶ τὴν ἀσφαλῆ ἀνόρθωσιν τῆς Πατρίδος, χάριν τῆς ὁποίας τὰ πάντα πάντοτε οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι συνεισέφερον.

Καὶ χάριν αὐτῶν τούτων τῶν συμφερόντων τῆς Πατρίδος οἱ ὑπάλληλοι ἠγωνίσθησαν καὶ δὲν θὰ παύσουν ἀγωνιζόμενοι, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀποφασίσῃ νὰ ἐπιληφθῇ ταχέως τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν αἰτημάτων των.

Μὲ δημοσίους ὑπαλλήλους πεινῶντας καὶ γυμνητεύοντας κάθε προσπάθεια διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς Πατρίδος εἶναι καταδικασμένη εἰς ἀποτυχίαν.

Ο κ. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ

Χαιρετίζομεν μὲ πολλὰς καλὰς ἐλπίδας τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Παπανούτσου εἰς τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου.

Πιστεύομεν, ὅτι τὰ πρῶτα σημεῖα τῆς δράσεως τοῦ κ. Παπανούτσου θὰ συμπέσουν μὲ μίαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Δημ)λου καὶ τὴν δημιουργίαν τοῦ Βασικοῦ Σχολείου.

Εὐχόμεθα ἐκ βαθέων διὰ τὴν ἐπιτυχίαν.

*

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ

Ἡ Διοίκησις τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἀνέμενε τὸ Συνέδριον τῶν Ἐπιθεωρητῶν. Ἀτυχῶς ἡ ἀπεργία δὲν μᾶς ἐπέτρεψε νὰ παρακολουθήσωμεν καὶ τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον ἐπεσκέφθημεν μόνον διὰ νὰ διαβεβαιώσωμεν τοὺς φίλους κ. Ἐπιθεωρητὰς περὶ τῶν αἰσθημάτων τῆς φιλίας καὶ τῆς ἐκτιμήσεως, τὰ ὁποῖα μᾶς διακατέχουν διὰ τὸ ἔργον των, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτοὺς προσωπικῶς. Τοὺς διαβεβαιοῦμεν καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ ὀργάνου μας, ὅτι δὲν θὰ παύσωμεν νὰ εἴμεθα φίλοι των, ἔστω καὶ ἐὰν ἐλησμονήθησαν ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων αἱ ὀφειλόμεναι ὑποχρεώσεις, τοὐλάχιστον, αἱ ἐκ τοῦ Ξενίου Διός.

Τὸ ἀτυχὲς βέβαια εἶναι, ὅτι καὶ μέχρι τοῦδε ἐλησμονήθησαν ὅσα ἐπεβάλλετο νὰ μὴ λησμονηθοῦν.

"Ας εἶναι."Ισως καὶ ἡμεῖς δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ζητοῦμεν περισσότερα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ δώσουν αἱ καρδίαι.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΙΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Εἶναι λίαν εὐχάριστον τὸ γεγονός, ὅτι ὅλαι αἱ ἐγκύκλιοι τῶν Ἐπιθεωρητῶν μας, ποὺ ἀπευθύνονται πρὸς τοὺς συναδέλφους τῶν περιφερειῶν των, εἶναι ἄξιαι ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ μελέτης.

Αἱ περιεχόμεναι εἰς αὐτὰς παιδαγωγικαὶ ἀλήθειαι, αἱ κατάλληλοι διδακτικαὶ ὑποδείξεις, αἱ ὀρθαὶ διοικητικαὶ κατευθύνσεις, αἱ προσπάθειαί των διὰ τὴν τόνωσιν τοῦ φρονήματος, ἡ μετάδοσις θάρρους καὶ πίστεως καὶ ἐλπίδος, ὅλα αὐτά, ἐνῷ προορίζοντσι διὰ τοὺς συναδέλφους ὡρισμένης ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας, ἔχουν ἐπωφελῆ ἐπίδρασιν καὶ ἐφ' ὅλου τοῦ διδασκαλικοῦ μας κόσμου. Τοιαύτην δὲ γενικωτέραν σημασίαν ἔχουσαι αἱ Ἐπιθεωρητικαὶ αὗται ἐγκύκλιοι, εὑρίσκουν πρόθυμον τὴν φιλοξενίαν των εἰς τὰς στήλας τοῦ δημοσιογραφικοῦ μας ὀργάνου.

Ὑπάρχουν ὅμως μεταξὺ τῶν πολλῶν τούτων καὶ μερικαὶ πολυσέλιδοι, αἱ ὁποῖαι, ἀνεξαρτήτως τοῦ σπουδαίου περιεχομένου των, δὲν δύνανται νὰ δημοσιευθοῦν, ἄνευ ζημίας τῆς λοιπῆς ὕλης τοῦ «Δ. Β.» καὶ αἰσθανόμεθα εἰλικρινῆ λύπην δι' αὐτό.

Παρέχοντες, ἑπομένως, διὰ τῆς στήλης αὐτῆς ἐξηγήσεις διὰ τὰ διαβιβασθέντα εἰς ἡμᾶς σχετικὰ παράπονα ἐνίων Ἐπιθεωρητῶν, συνιστῶμεν καὶ πάλιν, ὅπως αἱ ἀποστελλόμεναι πρὸς δημοσίευσιν ἐγκύκλιοι εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὸν χῶρον τοῦ «Δ. Β». Διότι, ἄλλως, δὲν θὰ δημοσιεύωνται, ὄχι, βέβαια, πρὸς ζημίαν τῶν Ἐπιθεωρητῶν, ἀλλὰ πρὸς ζημίαν τῶν συναδέλφων γενικῶς.

ΤΟ Τ. Π. Δ. Υ.

Δὲν εἶναι μικρά, οὐδὲ ἀνάξια προσοχῆς, ὅσα ἀναφέρει ὁ ἄξιος ἐκπρόσωπος τῆς ΔΔΕΔΥ εἰς τὸ Τ.Π.Δ.Υ. ἐκλεκτὸς συνάδελφος κ. Ἰωάν. Κούτρας, εἰς τὴν ἔκκλησίν του πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Γεν. Συμβουλίου τῆς ΔΔΕΔΥ.

Ὁ Δημόσιος ὑπάλληλος λαμβάνει ἐκ τοῦ Τ.Π.Δ.Υ. μετὰ 35ετῆ ὑπηρεσίαν βοήθημα, κατώτερον ἐκείνου, ποὺ λαμβάνει ὁ εἰσπράκτωρ τῶν τραμ, καὶ ποὺ εἶναι ἀνώτερον τοῦ βοηθήματος τοῦ Ὑπουργικοῦ Διευθυντοῦ Α' τάξεως.

Εἰς ὅλα τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα τῶν ἐργαζομένων οἱ ἐργοδόται καταβάλλουν εἰς αὐτὰ ἰσόποσον εἰσφορὰν πρὸς τὴν εἰσφορὰν τῶν ὑπαλλήλων των. Ὁ ἐργοδότης ὅμως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, δηλ. τὸ Κράτος—ἐπιμένομεν ὁ ἐργοδότης των, τὸ Κράτος—καταβάλλει εἰσφορὰν εἰς τὸ Τ.Π.Δ.Υ. δρχ. 50 ἑκατομμύρια ἐτησίως ἔναντι τῶν 21)2 δισεκατομμυρίων, ποὺ ἀνέρχονται αἱ ἐτήσιαι εἰσφοραὶ τῶν ὑπαλλήλων.

Πλὴν τούτου, τὸ Ταμεῖον Προνοίας μας ὑπεχρεώθη νὰ καταβάλῃ ὑπὲρ ὡρισμένης τάξεως μισθωτῶν καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων—κοινωνικῶς ἠσφαλισμένων — κατὰ τὸ ἔτος 1950—51 δρχ. 103.684.000. Συνεισέφερε δηλ. ὁ ἐργοδότης μας 50 ἑκατ. καὶ εἰσέπραξεν 103 684 000 δρχ.!

Δὲν πιστεύομεν νὰ χρειάζωνται σχόλια. Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ποὺ ἀγωνίζονται διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν των, ὀφείλουν νὰ μὴ παραμείνουν ἀδιάφοροι ἐνώπιον τῆς θλιβερᾶς καὶ ἀνηθίκου αὐτῆς πραγματικότητος, ποὺ συντρίβει τὸν καθένα, ἀναλογιζόμενον τὴν ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν, ῥάκος σωματικὸν καὶ ψυχικόν, θὰ προσέλθῃ εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας πρὸς ἐξόφλησιν ἑνὸς γλίσχρου βοηθήματος!

*

ΑΞΙΟΜΙΜΗΤΟΝ

Ἕνας συνάδελφος μᾶς γράφει, ὅτι μεταξὺ τῶν παιδαγωγικῶν βιβλίων, ποὺ τοῦ παρέδωκεν ὁ ἀποχωρήσας λόγῳ ὁρίου ἡλικίας προκάτοχός του, ὑπῆρχε καὶ μία σειρὰ τῶν φύλλων τοῦ «Διδ. Βήματος» ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ μέχρι σήμερον, φυλαττομένη εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Σχολείου.

Ὁ ἀπόμαχος αὐτὸς συνάδελφος εἶναι, χωρὶς ἀμφιβολίαν, καὶ αὐτὸς ἕνας ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἐκείνους ἐνθουσιώδεις ἀγωνιστάς, ποὺ εἰργάσθησαν μὲ φανατισμὸν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς Ὀργανώσεώς μας καὶ ἐπίστευσαν εἰλικρινῶς εἰς τὴν ἀξίαν τῆς ὑπάρξεώς της.

Αὐτὸ πιστοποιεῖ ἡ ἀγάπη του πρὸς τὸ «Δ. Β.» τὴν σειρὰν τοῦ ὁποίου συμπεριέλαβε μεταξὺ τῶν παιδαγωγικῶν βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Σχολείου του.

Ἀξίζει κάθε τιμὴ καὶ κάθε ἔπαινος εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ὅλους τοὺς συναδέλφους, ποὺ σκέπτονται καθ' ὅμοιον τρόπον.

*

ΔΙΑ ΤΟ ΕΚΠ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Μὲ τὴν βαθεῖαν πίστιν, ὅτι ἡ προβολὴ τῆς ἀρετῆς ἀποτελεῖ καθῆκον, θέτομεν ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Σοῦ Ἐκπ. Συμβουλίου τὸ ἄμεμπτον ἔργον ἑνὸς Ἐπιθεωρητοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐν δοκιμασίαις διεφύλαξε τὴν ἁγίαν ἀρετὴν ὄντως ἁγίαν.

Πρόκειται περὶ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς Β' Περιφ. Ἀθηνῶν κ. Βασιλείου, ὁ ὁποῖος δοκιμασθεὶς ἐν βαρείᾳ ἀσθενείᾳ, διεφύλαξε τὸ λευκὸν τῆς ψυχῆς του.

Καὶ διὰ νὰ παραλείψωμεν πάντα τὰ ἄλλα, γνωστὰ ἄλλως τε εἰς τοὺς ἁρμοδίους, ἀναφερόμεθα εἰς ἕνα γεγονός. Ἡ Διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας, ἔχουσα ἰδίαν ἀντίληψιν τῆς τραγικῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ κ. Βασιλείου ἐξ αἰτίας τῆς ἀσθενείας του, ἀπεφάσισεν, ὅπως ἐνισχύσῃ οἰκονομικῶς τὸν δεινοπαθοῦντα. Εἶχομεν ἰδίαν ἀντίληψιν, ὅτι ἡ προβολὴ τῆς ὑγείας ἦτο ἀποτέλεσμα μιᾶς ἐπιπόνου καὶ μετὰ συνειδήσεως ἀσκήσεως τῆς δημοσίας λειτουργίας. Πάντα ταῦτα ἐθεωρήθη ὅτι ὑπεχρέουν τὴν Διοίκησιν, ἵνα ἔργῳ τιμήσῃ τὴν ἀρετήν. Καὶ παρεκλήθη ὁ δεινοπαθῶν, ἵνα δεχθῇ τὴν ἀπόφασιν ὡς ἐκδήλωσιν καθήκοντος.

Παρὰ ταῦτα εὐγενῶς ἠρνήθη ὁ δεινοπαθῶν νὰ δεχθῇ τὴν προσφοράν μας, ἀσφαλῶς ἵνα μὴ ἀποστῇ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐντίμου πενίας.

Μὲ ὅλον τὸν σεβασμὸν τὸν ὁποῖον καὶ ἐξ ὑποχρεώσεως, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐκτιμήσεως τρέφομεν πρὸς τὸ Σὸν Ἐκπαιδ. Συμβούλιον, θέτομεν ταῦτα ἐνώπιόν του, ἵνα ἀμείψῃ ἠθικῶς τὸν δοκιμαζόμενον ἤδη. Δὲν ἀμφιβάλλομεν διὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου. Ἀποτεινόμεθα περισσότερον πρὸς τὸν ἐκλεκτὸν Πρόεδρον τοῦ τμήματος Δημοτικῆς κ. Παρασκευόπουλον, τὸν φωτεινὸν τὸν νοῦν καὶ λευκὸν τὴν ψυχὴν πνευματικὸν ἄνθρωπον, διὰ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν προσοχήν του.

«Ἆθλα γὰρ οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι».

*

ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Φίλος Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως μᾶς γράφει παρατηρῶν, ὅτι δὲν ἐλέγχομεν τὰς βαρείας παραλείψεις καὶ τὰ ἀνομήματα τοῦ Κέντρου.

Ἀπαντῶμεν εἰς τὸν κ. Γενικόν, ὅτι δὲν μᾶς ἀπολείπει τὸ θάρρος νὰ ἐλέγξωμεν καὶ τοὺς ὑπάτους· ἀκόμη, ἐὰν πεισθῶμεν ὅτι ὄντως διέπραξαν ἀνομήματα.

Ἡμεῖς ἴσως δὲν ἔχομεν τόσον ὀξεῖαν τὴν ὄσφρησιν, ὥστε νὰ ὀσφραινώμεθα, ὅσα ὁ φίλος κ. Ἐπιθεωρητὴς ὀσφραίνεται, ἂν καὶ τὸν χωρίζουν ἀπὸ τοῦ κέντρου μακραὶ ἀποστάσεις.

Δὲν νομίζει ὅμως ὁ κ. Γενικός, ὅτι δικαιότερος θὰ ἦτο, ἐὰν συγκεκριμένας κατηγορίας μᾶς ἔγραφε, ὅτε θὰ ἠδύνατο νὰ ἐλέγχῃ καὶ ἡμᾶς ὡς παραλείποντας τὸ καθῆκόν μας;

Πάντως πληροφοροῦμεν τὸν φίλον κ. Ἐπιθεωρητήν, ὅτι ἡμεῖς οὐδέποτε ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὰς ἀνωτάτας ὑπηρεσίας, ἀλλ' οὔτε καὶ ἀπὸ τὰς κατωτέρας, ἱκανοποίησιν προσωπικῶν ἀπαιτήσεων. Ἐὰν οὕτως ἢ ἄλλως ἐνήργησεν ἡ ὑπηρεσία, ἔκρινεν ἐπὶ στοιχείων καὶ μόνον ὑπηρεσιακῶν, κατὰ τὴν γνώμην μας. Ἐὰν ἐγένοντο συναλλαγαί, ἡμεῖς τὰς ἀγνοοῦμεν καὶ ὅπως δήποτε ἡ Διοίκησις ἐκράτησε καὶ θὰ κρατήσῃ ἑαυτὴν μακρὰν συναλλαγῶν.

Ἐνομίσαμεν, ὅτι ἡ ἀπάντησις εἰς τὸν φίλον κ. Γενικὸν ἔπρεπε νὰ γίνῃ δημοσία. Τὸν διαβεβαιοῦμεν ὅτι τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ ἐκδήλωσιν ἐκπνοῆς τῆς φιλίας.

Ἐπίσης τὸν διαβεβαιοῦμεν, ὅτι πέραν αὐτῆς τῆς δημοσιότητος οὐδεμία ἄλλη ἐγένετο οὔτε θὰ γίνῃ. Ἡμεῖς καὶ αὐτὸς γνωρίζει καὶ τὴν ἐπιστολὴν καὶ τὸ περιεχόμενον ταύτης.

Καὶ ἐὰν ἀκόμη μᾶς θέσῃ ὑπ' ὄψιν μας στοιχεῖα συγκεκριμένα, τὸν διαβεβαιοῦμεν, ὅτι θὰ τὰ καταγγείλωμεν, ἐφ' ὅσον τὰ ἐξακριβώσωμεν, χωρὶς νὰ ἐμφανίσωμεν καὶ τότε τὸν καταγγέλλοντα. Θὰ ἀναλάβωμεν μὲ τὴν ὑπογραφήν μας τὴν εὐθύνην τῆς καταγγελίας.

Δὲν ζητοῦμεν νὰ καλύψῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὴν εὐθύνην τῆς καταγγελίας.

Ζητοῦμεν συγκεκριμένα στοιχεῖα.

Β'. ΓΕΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΣΤΟΙΧ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς

Τοὺς κ.κ. Ἐπιθεωρητάς, Διευθυντὰς καὶ Διδ)λους τῆς Περιφερείας μας

Ἀπευθύνοντες πρὸς ὑμᾶς, τὰς οἰκογενείας σας καὶ τοὺς μαθητάς σας θερμὰς εὐχὰς ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει, δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας, ὅπως ἐκθῆλώσωμεν τὴν ἱκανοποίησίν μας διὰ τὸ κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος μετ' ἐνθουσιασμοῦ, αὐταπαρνήσεως καὶ στοργῆς ποδς τοὺς μικροὺς μαθητάς σας διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου σας καὶ τὴν πεποίθησίν μας περὶ τῆς μετὰ τοῦ ἰδίου ἐνθέου ζήλου δοκήσεως αὐτοῦ καὶ κατὰ τὸ ἀνατεῖλαν.

Ἐκ τῆς μεθ' ὑμῶν ἐπαφῆς καὶ ἀλληλογραφίας ἀπεκόμισα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι πάντες ἔχετε ἐνστερνισθῆ τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ἀποστολὴ τοῦ λαϊκοῦ σχολείου δὲν εἶναι μόνον ἡ ἀπόκτησις ὑπὸ τῶν μαθητῶν ποσοῦ τινος γνώσεων, ἀλλ' ἡ δημιουργία ἀνθρώπων ἐπιθυμούντων καὶ δυναμένων νὰ ἐῖναι χρήσιμοι εἰς ἑαυτούς, τὰς οἰκογενείας των, τὴν Πατρίδα των καὶ τὸ εὐρὺ σύνολον τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦν μέλή, στηριζομένη ἐπὶ τῆς προγρομματισμένης ἐντόνου δράσεως διδασκόντων καὶ διδασκομένων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ σχολείου.

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν προσέτι τὴν πίστιν μας, ὅτι ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς ἀνθρωπιστικῆς ἀγωγῆς τῶν τροφίμων τῶν σχολείων σας καὶ τῆς τονώσεως τῶν ἠθικῶν καὶ παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς φυλῆς ἡγεῖσθε τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῶν σχολείων τῶν πεπολιτισμένων χωρῶν, διότι οὐδαμοῦ τῆς γῆς ἀνεπτύχθη τοιαύτη καὶ τοσαύτη μαθητικὴ δρᾶσις καλλιεργοῦσα ἐμπράκτως τὴν διδασκαλίαν, τὴν ἀλληλεγγύην, τὴν προστασίαν τῶν πονεμένων καὶ δυστυχούντων καὶ τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν εἰς τὰς κοινωνικὰς καὶ ἐθνικὰς ἐπιδιώξεις, ὅσον ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὅτε οἱ μαθηταί μας, αἱρόμενοι εἰς τὸ ὕψος τῶν ἀτομικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἐθνικῶν ἀναγκῶν, προῆλθον εἰς ἐράνους χάριν ποικιλωτάτων ἀνθρωπιστικῶν, κοινωνικῶν, θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν σκοπῶν, εἰς υἱοθεσίας δοκιμασθέντων σχολείων, εἰς ἀποστολὰς δῶρων πρὸς τοὺς ὑπερασπίζοντας τὴν πάτριον γῆν στρατιώτας μας καὶ τὰ θύματα τῆς ἐχθρικῆς λαίλαπος, εἰς ψυχαγωγίας τραυματιῶν, εἰς ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν μαχομένων, εἰς ἐκδηλώσεις στοργῆς πρὸς τὰ ἀπαχθέντα καὶ διαφυγόντα τὴν ἀπαγωγὴν ἑλληνόπουλα, εἰς ἑορτὰς καὶ ἐπιδείξεις καὶ παρελάσεις καὶ παραστάσεις μεταδιδούσας τὸν ἐθνικὸν ἐνθουσιασμόν, τὸν ἐθνικὸν παλμόν, τὴν ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν καὶ τὸν οἶστρον πρὸς σύντηξιν τῶν ἑλληνικῶν ψυχῶν καὶ στερέωσιν τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, πρὸς τὴν περὶ τὸ σχολεῖον κοινωνίαν.

Τὸ δεδομένα αὐτὰ μᾶς πείθουν ὅτι κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος τὰ σχολεῖά μας θ' αὐξήσουν τὴν ἀπόδοσίν των εἰς μορφωτικὰ ἀποτελέσματα καὶ θὰ ὑπερνικήσουν τὰ ἐμπόδια τὰ ἐπιπροσθοῦντα εἰς τὰς εὐγενεῖς ἐπιδιώξεις των.

Ἐπιθεωρηταὶ καὶ διδάσκαλοι ἐπιτυχόντες ἄνευ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως, ἢ ἐλαχίστης τοιαύτης, νὰ δημιουργήσουν σχολικὰς στέγας ἐκ τῶν ἐρειπίων δεκαετοῦς θυέλλης καὶ νὰ ἐμφανίσουν ἀνθηρὰν ἐκπαιδευτικὴν κατάστασιν μετὰ μίαν ἀποσυνθετικὴν ἐπίδρασιν σκοτεινῶν δυνάμεων, εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀποβοῦν οἱ σπουδαιότεροι συντελεσταὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς μας ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἀναγεννήσεως, νὰ καταστήσουν τὰ σχολεῖά μας κέντρα φωτοβόλα καὶ πηγὰς ζωῆς, νὰ συντελέσουν εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ἐπαύξησιν τῆς αἰσιοδοξίας, τοῦ σφρίγους καὶ τῆς ζωτικότητος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ νὰ παρασκευάσουν ἑλληνικὴν γενεὰν ἐμπνεομένην ἐκ τοῦ παρελθόντος τῆς φυλῆς μας, ἔχουσαν συνείδησιν τῆς ζωτικότητος καὶ τῶν ἠθικῶν δυνάμεων αὐτῆς καὶ ἱκανὴν νὰ ἡγῆται ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καθήκοντος.

Πεποίθαμεν ὅτι οἱ δυνατότητες τοῦ Ἐπιθεωρητικοῦ καὶ διδακτικοῦ μας προσωπικοῦ τιθέμεναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μορφωτικῆς ἀποστολῆς καὶ τονούμεναι ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς εὐθύνης, τοῦ καθήκοντος, τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς αἰσιοδοξίας, θέλουν συντελέσει κατὰ τὸ ἀνατεῖλαν ἔτος εἰς τὴν προώθησιν τῆς ἐκπαιδευτικῆς ὑποθέσεως, εἰς τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν εὐρωστίαν τῆς παιδευομένης νεότητος, εἰς τὴν ἀφύπνισιν, τόνωσιν καὶ προαγωγὴν τῶν ἠθικῶν δυνάμεων αὐτῆς καὶ ἑνὶ λόγῳ εἰς τὴν δημιουργίαν ἐκπαιδευτικῆς καταστάσεως περιβλέπτου ἐν τῇ περιφερείᾳ μας.

Ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς
Β. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1951

Ἡ ἐπιθεώρησις τῶν Δημ. Σχολείων Ναυπακτίας ἐν τῇ ἀόκνῳ προσπαθείᾳ της ὅπως μεταφέρῃ εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς περιφερείας τὸ σύγχρονον πνεῦμα τῆς ἐργασίας καὶ ὀργανώσεως, συνεκάλεσε, κατὰ τὸ ἀπερχόμενον ἔτος 1951 πέντε ἐν ὅλῳ τοπικὰ συνέδρια, καθ'ἃ ἀνεπτύχθησαν καὶ συνεζητήθησαν θέματα ἐξόχως σπουδαῖα καὶ ἀπαραίτητα διὰ πάντα διδ)λον.

—**Τὸ πρῶτον** ἔλαβεν χώραν ἐν Θέρμῳ Τριχωνίδος τὸν Ἀπρίλιον 1951 μὲ συμμετοχήν, πεντήκοντα περίπου διδ)λων καὶ συνεζητήθησαν τὰ θέματα 1) Ἀρχὴ τῆς Ἐνιαίας διδασκαλίας καὶ 2) Τὰ ἔργα τῶν Δ)τῶν σχολείων (Ὁ Δ)τὴς ὡς γραμματεὺς τῆς Σχολ. Ἐφορείας καὶ τῆς Ε.Μ.Σ., τήρησις ἀρχείου, ἐγγραφαί, βαθμολογία, ἐξαγωγὴ ἀποτελεσμάτων. Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν Δ)ντῶν τῶν σχολείων. Σχέσεις Δ)τοῦ καὶ προσωπικοῦ. Σχέσεις Δ)ντοῦ καὶ γονέων κλπ.). Εἰσηγηταὶ τῶν ἀνωτέρω ἦσαν οἱ συνάδελφοι Κων Χατζῆς, Πέτρος Κουκούτσης, Κων. Παπαδόπουλος, Τριαν. Διαμάντης, καὶ Ἰωάν. Παπαδόπουλος. Τὰ πορίσματα ὑπῆρξαν φωτεινὰ καὶ γόνιμα.

—**Τὸ δεύτερον** τοπικὸν συνέδριον συνεκροτήθη ἐν Πλατάνῳ Ναυπακτίας, παρουσίᾳ καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθ)τοῦ κ. Τρ. Παπαθανασίου, τὸν Μάϊον 1951, μὲ συμμετοχὴν τῶν συναδέλφων τοῦ τμήματος—40 περίπου—καὶ συνεζητήθησαν τὰ θέματα: 1) Αἱ σχολικαὶ ἑορταὶ (τρόπος ὀργανώσεως, προπαρασκευῆς, ἐκτελέσεως καὶ ἐπιδιωκόμενοι σκοποί), καὶ 2) Αἱ ἐπενεκτέαι τροποποιήσεις εἰς τὸ Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα. Τὰ θέματα εἰσηγήθησαν λίαν ἐπιτυχῶς οἱ συνάδελφοι κ. κ. Ἰωάν. Σκουφῆς, Δημ. Τσουκαλῆς καὶ ἡ Δις Μαίρη Θεοδωροπούλου. Τὰ πορίσματα καὶ τοῦ συνεδρίου αὐτοῦ πολὺ καλὰ καὶ σύμφωνα μὲ τὰ νεώτερα διδάγματα τῆς παιδαγωγικῆς καὶ Διδακτικῆς Ἐπιστήμης.

—**Τὸ τρίτον** συνέδριον ἐπραγματοποιήθη ἐν Ἄνω χώρᾳ Ναυπακτίας, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουνίου 1951 καὶ οἱ συνελθόντες ἐκεῖ συνάδελφοι, ἠσχολήθησαν μὲ τὰ θέματα: 1) Αἱ σιωπηραὶ ἐργασίαι τῶν μαθητῶν (πῶς πρέπει νὰ ὀργανωθοῦν αὗται ἐν τῷ σχολείῳ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ, ποσὸν καὶ ποιὸν αὐτῶν καὶ τρόπος ἐκτελέσεώς των) καὶ 2) Ἀξία καὶ τρόπος προπαρασκευῆς τοῦ διδ)λου εἰς τὴν ὕλην, εἰς τὴν μέθοδον καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς διδ)λίας. Οἱ εἰσηγηταὶ συνάδ. κ. κ. Πέτρος Τσατσάνης, Παν. Παπαδόγιαννης, Κίμων Βλάχος καὶ Γ. Κολοπόνης ἐχειρίσθησαν τ' ἀνωτέρω θέματα μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν.

—**Τὸ τέταρτον** συνέδριον συνεκροτήθη ἐνταῦθα τὸν Ἰούλιον 1951, ὅτε καὶ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου τῶν Δημ)λων Ναυπακτίας μὲ συμμετοχὴν ὅλων τῶν διδ)λων τῆς περιφερείας καὶ ἠσχολήθη μὲ τὸ θέμα τοῦ Ἀναλυτικοῦ προγράμματος, ὡς ἐτέθη τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Τὸ θέμα εἰσηγήθη ὁ συνάδ. Δημ. Ζαρονῖκος. Μετὰ ταῦτα ὡμίλησαν οἱ συνάδ. κ.κ. Κων Ξαρλῆς, Ἰων. Παπαδόπουλος καὶ Εὐθ. Θεοδωρόπουλος καὶ τέλος ὁ Ἐπιθ)τὴς κ. **Ἐπαμ. Καφετζῆς,** συνοψίζων διετύπωσεν τὰ πορίσματα, ἅτινα, κατὰ τὰ 2)3, υἱοθετήθησαν ἀπὸ τὴν Γενικὴν Ἐπιθεώρησιν, συμπεριληφθέντα εἰς τὸ τελικὸν ὑπόμνημα τῶν ἐπενεκτέων τροποποιήσεων.

Τὸ πέμπτον, τέλος, παιδ. Συνέδριον ἔλαβεν χώραν ἐνταῦθα τὴν 22αν Δεκεμβρίου 1951, μὲ συμμετοχὴν ὅλων σχεδὸν τῶν συναδέλφων τῆς περιφ. Ναυπακτίας, παρισταμένου καὶ τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ. Κατὰ τὸ συνέδριον τοῦτο ἐδίδαξαν ὑποδειγματικῶς. 1) Ὁ Ἐπιθ. κ. Καφετζῆς ἀριθμητικὴν εἰς τὴν Ε'. τάξιν, 2) Κων. Ξαρλῆς, Γρομματικὴν εἰς τὴν Στ'. τάξιν, 3) Χαράλ. Τσαγγανός, Γεωγραφίαν εἰς τὴν Δ'. τάξιν 4) Δημ. Ζαρονῖκος Ἐνιαίαν Διδασκαλίαν εἰς τὴν Γ'. τάξιν. Κατὰ τὴν γενικὴν Ὁμολογίαν ὅλαι αἱ διδασκαλίαι ὑπῆρξαν ἀριστοτεχνικαὶ σύμφωνοι πρὸς τὸ σύγχρονον πνεῦμα.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐπηκολούθησε κρίσις τῶν γενομένων διδ)λιῶν καὶ συζήτησις ὑπὸ τὴν δ εὐθύνσιν τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ, παρουσίᾳ τοῦ κ. Γενικοῦ. Ἡ συζήτησις ἐπεξετάθη ἐπὶ τῆς διδακτικῆς πορείας τῶν μαθημάτων τούτων, καὶ διετυπώθησαν, δι' ἕκαστον μάθημα, συντομώτατα πορίσματα, λίαν εὔχρηστα, ἅτινα κατεγράφησαν ὑπὸ τῶν συναδέλφων.

Ἡ παιδαγ. αὕτη συγκέντρωσις ἀπέβλεψε κυρίως, εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν διδ)λίαν τῶν ἄνω μαθημάτων ἅτινα, ἐνῶ εἶναι ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα, θεωροῦνται ὑπό τινων ὡς δύσκολα.

Μὲ τὴν παιδαγωγικὴν ταύτην συγκέντρωσιν τοῦ Δεκεμβρίου ἔκλεισεν ὁ κύκλος τῆς παιδαγ. κινήσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ μας, ἥτις ἤρχισεν ἐμφανιζομένη ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. **Καφετζῆ** ὡς ἐπιθεωρητοῦ.

Ὁ κ. Ἐπιθεωρητής, διὰ τῶν παιδαγωγικῶν τούτων συγκεντρώσεων, εἰς ἃς προθύμως καὶ ἀθρόως μετέσχον πάντες οἱ διδάσκαλοι τῆς περιφερείας καὶ διὰ τῶν συχνῶν καὶ ἀντικειμενικῶν του ἐγκυκλίων, ἔδωσεν τὸ σύνθημα μιᾶς ζωηροτάτης παιδαγωγικῆς κινήσεως, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ ἀναμόχλευσις τῶν προβλημάτων τῶν ἀναφερομένων, οὐχὶ πλέον εἰς τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ποιὸν καὶ εἰς αὐτὸ κυρίως. Τὰ πορίσματα τῶν ἀνωτέρω πέντε συνεδρίων, ἀποτελοῦντα τὴν τελευταίαν λέξιν τὴν ὁποίαν εἶπεν, μέχρι σήμερα, ἡ ψυχολογία, ἡ παιδαγωγικὴ καὶ ἡ Διδακτική, κατετόπισαν τοὺς νεοδιορισθέντας συναδέλφους, ἐτόνωσαν τοὺς παλαιοτέρους καὶ γενικῶς ἔδωσαν τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀνακαινισθῇ ἡ περιφέρεια ὁλόκληρος. Ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς καὶ οἱ πρὸς τοῦτο ἐργασθέντες συνάδελφοι ἐπετέλεσαν πλήρως τὸ καθῆκόν των.

«**Ἐκπαιδευτικός**»

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΜΑΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

ΧΡ. ΑΛ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

Περιέχει 6 σκὲτς συγχρονισμένα Ἐθνικοῦ περιεχομένου καὶ ἕνα πρωτότυπο δραματάκι, παρμένο ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς κατοχῆς. Τιμὴ δρχ. 15.000.

Βιβλιοπωλεῖον
Δ. καὶ Β. ΛΟΥΚΟΠΟΥΛΟΥ
Δραγατσανίου 6

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΟΡΔΑΙΑΣ

Τὴν 9ην Δεκεμβρίου 1951 συνῆλθον τὰ μέλη τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Ἐορδαίας εἰς Γεν. Συνέλευσιν ἐν Πτολεμαΐδι. Ἡ Συνέλευσις ὑπῆρξε πρωτοφανὴς εἰς παρουσίαν τῶν μελῶν, τὸ δὲ ἐνδιαφέρον κατ' αὐτὴν ζωηρὸν καὶ ἀμείωτον.

Τὴν Συνέλευσιν ἐχειρίσησε λίαν ἐμπνευσμένως ὁ ἐκλεκτὸς Ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῶν Σχολείων Ἐορδαίας κ. **Λουκᾶς Λυμπέρης.** Ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας, εἰς τοὺς σκληροὺς καὶ μακροὺς ἀγῶνάς της διὰ τὴν ἠθικήν, πνευματικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνύψωσιν τοῦ κλάδου, γενικώτερον δὲ τοῦ Δημ. Σχολείου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας. Πλούσιος ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς εἰς πνευματικὰς ἐξάρσεις καὶ ἐθνικὰς ἐκδηλώσεις, κατεχειροκροτήθη ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν.

Τοῦτον ηὐχαρίστησε ἐκ μέρους τῆς συνελεύσεως ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Μιλ. Συμεωνίδης διὰ τὴν ὅλως ἐξαιρετικὴν τιμὴν πρὸς τὴν Συνέλευσιν, διὰ τὰς ὡραίας συμβουλὰς καὶ τὰς πολυτίμους ὑποθήκας

Διεβεβαίωσεν αὐτὸν ὅτι οἱ δημ)λοι τῆς Ἀκριτικῆς αὐτῆς Περιφερείας, οἵτινες ἐστάθησαν πάντοτε πιστοὶ τηρηταὶ τοῦ καθήκοντος, εἰς τὰς πλέον δυσκόλους καὶ κρισίμους στιγμὰς τῆς ἱστορίας τοῦ Ἔθνους, θὰ πράξουν καὶ πάλιν τὸ χρέος των, ὅπερ ἀπορρέει ἐκ τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς των, εἰς τὸ εἰρηνικὸν πεδίον διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ Ἐθνικὴν ἐξύψωσιν τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Τὴν Συνέλευσιν ἀπησχόλησεν ἡ λογοδοσία τοῦ ἀντιπροσώπου κ. Ἰ. Κούση εἰς τὴν ΚΓ' Γεν. Συνέλευσιν τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας. Ὁ κ. Κούσης ἀνέπτυξε διεξοδικώτατα τὰ τῆς πολιτείας του, ἐξῆρε τὰς ἐνεργείας τῆς ἀπελθούσης Διοικήσεως εἰς τὸν τομέα τῶν διαφόρων διεκδικήσεων τοῦ κλάδου καὶ ἐξέφρασε τὴν ἀνεπιφύλακτον ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ νῦν Προέδρου τῆς Ὁμ)δίας, τοῦ ὁποίου ὁ πνευματικὸς ἐξοπλισμὸς καὶ ὁ ἀδαμάντινος χαρακτὴρ ἀποτελεῖ ἠθικὸν κεφάλαιον ἀπεράντου ἐκτιμήσεως.

Ἡ συνέλευσις ἐνέκρινεν ὁμοφώνως τὴν ἐν γένει τακτικήν, ἣν ἐτήρησεν ὁ κ. Κιούσης, ὡς ἀντιπρόσωπος. Ἐπηκολούθησε λεπτομερὴς καὶ ἐξονυχιστικὴ ἔκθεσις τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπρ)γμένων τῆς Διοικήσεως τοῦ συλλόγου.

Τὸ Ε.Σ. αὐστηρὸν ἀλλὰ καὶ δίκαιον εἰς τὰς παρατηρήσεις του ἐπῄνεσε τὴν ἀναπτυχθεῖσαν δραστηριότητα καὶ τὴν καταβληθεῖσαν προσπάθειαν ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν τεθέντων σκοπῶν τοῦ Συλλόγου. Ἐπέκρινεν εἰς σημεῖα τινα τὴν ἀδράνειαν τῆς Διοικήσεως, εἰς σημεῖα τινα τῶν ἁρμοδιοτήτων του.

Ἀπαντῶν ὁ Πρόεδρος τοῦ συλλόγου ἐδικαιολόγησε δεόντως τὴν χαραχθεῖσαν τακτικὴν εἰς τὸν τομέα τῶν ἐνεργειῶν του καὶ συνέσεισεν ὅπως οἱ συνάδελφοι οἵτινες εὑρίσκονται ἔξω τοῦ συλλόγου ἐγγραφοῦν. Παρεκάλεσε τὰ μέλη νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὑποχρεώσεις των πρὸς Δ. Βῆμα, τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς ὁμοσπονδίας μας, ἐζήτησεν ἀπὸ τὰ μέλη πειθαρχίαν καὶ πίστιν εἰς τὸν σύλλογον καὶ τὴν Ὁμοσπονδίαν, διότι μόνον δι' ἑνὸς πειθαρχημένου καὶ ὑγιοῦς συνδικαλισμοῦ θὰ ἐκπληρωθοῦν οἱ πόθοι τοῦ κλάδου.

Ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως καθορίζει τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν τῶν μελῶν πρὸς τὸν σύλλογον καὶ τὸ Βῆμα εἰς 60.000 εἰσπρακτέαν εἰς τρεῖς δόσεις.

Ὁ Πρόεδρος κάμνει ἔκκλησιν πρὸς τοὺς κ. Ἐκκαθαριστὰς νὰ διευκολύνουν τὴν εἴσπραξιν τῶν συνδρομῶν.

Ἡ Συνέλευσις ἀνέθεσεν εἰς ἐπιτροπὴν δημ)λων τὴν μελέτην ἱδρύσεως συν)σμοῦ Ἐκπαιδευτικῶν κάπως εὐρυτέρας σημασίας. Ἀκόμη καὶ τὴν ὀργάνωσιν μιᾶς ἐκπαιδευτικῆς ἐκδρομῆς εἰς Κων)λιν.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου εὐχαριστεῖ ἰδιαιτέρως τὸ Προεδρεῖον τῆς Συνελεύσεως ἀποτελούμενον ἐκ τῶν κ.κ. Ἀντ. Τασιώνη, Χαρ. Κυριάκου καὶ Παν. Κούρτη διὰ τὴν τάξιν ἐν τῇ συνελεύσει.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟ ΕΙΝΑΙ "ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ,,

Ὁμιλία τοῦ κ. ΠΑΝ. ΝΑΚΟΥ, Ἐπιθεωρητοῦ Δημ. Σχολ. Ἀμαλιάδος στὴν ἔναρξη τοῦ Παιδαγωγικοῦ Συνεδρίου στὴν Ἀμαλιάδα

Ἅγιε Πρωτοσύγγελε, Σεβαστέ μοι κ. Νομάρχα, Σεβαστέ μοι κ. Γενικέ, Κύριε Δήμαρχε, Κυρίες καὶ Κύριοι, Κύριοι Σύνεδροι,

Ὁ Τουρταῖος μᾶς τραγουδᾶ τὸν ἄνδρα πολεμιστή. Ἀξίζει νὰ θυμηθοῦμε τοὺς στίχους του:

«Μέ τὴ λεβεντιά του» λέγει «μπορεῖ [τοὺς ματωμένους
σκοτωμοὺς νὰ βλέπη μέσ' τὴ μάχη
Καὶ στὸν ἐχθρὸ ὅλο καὶ πιὸ κοντὰ [νὰ πάῃ καὶ νὰ βαρῇ».
. . . . . .
Κι' ὅλη του βάζει τὴν ψυχὴ ἐκεῖ καὶ [τὸ θυμό
αὐτὸς εἶναι στὸν πόλεμο ὁ ἄντρας [ποὺ τιμῶ».

Ἐπεξηγῶ καὶ ἐπεκτείνω τὴν ἔννοια τῶν στίχων αὐτῶν. Ἐγὼ τιμῶ στῆς εἰρήνης τὸν καιρὸ τὸν διδ)λο. «Μὰ καὶ στοῦ πολέμου τὸν καιρὸ ἐξ ἴσου τὸ διδ)λο τιμῶ». Ἢ θἆναι ὁ ἴδιος στὴ μάχη λεοντόκαρδος πολεμιστής, ἢ θἆναι στὰ μετόπισθεν ἄλλος Τουρταῖος ἐμψυχωτής, ἢ ἐἆναι πολεμιστές, λεοντόκαρδοι κι αὐτοί, τὰ παιδιά του, τὰ παιδιὰ ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὸ σχολεῖο, κομμάτια τῆς ψυχῆς του κι' αὐτά.

Στῆς εἰρήνης πάλι τὸν καιρὸ ἡ διδασκαλική ψυχὴ γλυστρᾶ, σὰν χάδι ἀπαλό, πάνω στὴν παιδική ψυχὴ καὶ τὴν κάνει νυφοῦλα χαρωπὴ μὲ λούλουδα στολίδια. Ἡ διδασκαλική ψυχὴ ἀνεμίζει τὰ λούλουδα τριαντάφυλλα, στολίδια τῆς νυφούλας ψυχῆς, καὶ σκορπάει τ' ἀρωμά τους στὸν ἀέρα πέρα ὡς πέρα.

Ἡ διδασκαλική ψυχὴ ποτίζει τὰ νεαρά μας βλαστάρια μὲ γάλα θρεπτικὸ καὶ τὰ ὑψώνει δένδρα γιγάντια γιὰ νὰ σπάζουν τὴν ὁρμὴ τῶν ἄγριων ἀνέμων. Γι' αὐτὸ εἰπώθηκε κι εἶναι ἀληθινό, ὅτι ὁ διδ)λος εἶναι τὸ ἀ«ρογώνιο λιθάρι τοῦ Ἐθνικοῦ μας οἰκοδομήματος. Τὸν θεωρῶ «ἄγνωστο στρατιώτη» τοῦ Ἔθνους. Τοῦ ἀξίζουν ὅλες οἱ τιμὲς ἐκεῖνου. Θέλω νὰ τοῦ ψάλλω πιὸ πολὺ τὸ τραγούδι τῆς καρδιᾶς μου. Τὸν ἀγαπῶ σὰν τὸν ἑαυτό μου καὶ πιστεύω σ' αὐτὸν ὅπως πιστεύω στὸ θεό μου. Τὸν ἀγαπῶ, γιατὶ βαδίζουμε τὸν ἴδιο δρόμο. Ἀρμενίζουμε μὲ τὰ ἴδια πανιά. Ἔχουμε τὶς ἴδιες σκέψεις τὶς ἴδιες λαχτάρες, τοὺς ἴδιους πόθους, πῶς θὰ φτιάνουμε τὰ παιδιά. ὅλο καὶ καλύτερα χριστιανόπουλα, ὅλο καὶ καλύτερα Ἑλληνόπουλα, γιὰ νὰ τιμήσουμε τὴν Πατρίδα Ἑλλάδα σὰν Ἕλληνες πραγματικοὶ καὶ σὰν χριστιανοὶ ἀληθινοί.

Πιστεύω στὸ διδ)λο, ὅπως πιστεύω στὸ Θεό μου, γιατὶ εἶναι καὶ ὁ διδ)λος δημιουργός. Δημιουργεῖ ἀνθρώπους. Εἶναι κοὶ ὁ διδ)λος πλάστης. Πλάθει ψυχές. Εἶναι κι' ὁ δι' ὅλους δύναμις. Κάμνει θαύματα.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει στοὺς Ἐφεσίους, ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωσε κοὶ τοὺς διδ)λους, ὅπως ἔδωσε καὶ τοὺς Ἀποστόλους καὶ τοὺς προφῆτες καὶ τοὺς Εὐαγγελιστὲς καὶ τοὺς ποιμένες, γιὰ νὰ κηρύττουν τὴν πίστη, τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ἀγάπη καὶ νὰ καταρτίζουν ἔτσι Ἁγίους, ἀνθρώπους τέλειους, ποὺ νὰ πιστεύουν στὸ Χριστὸ καὶ ν' ἀποφεύγουν τὴν πλάνη καὶ τὴν ἁμαρτία. Ἔτσι ἀποδεικνύεται καὶ σὰ θεία ἡ κλῆσις τοῦ διδ)λου. Τολμῶ μάλιστα νὰ κάμω καὶ κάποιες σκέψεις, γιὰ κάποιο παραλληλισμό, ποὺ ὅσο καὶ ἂν φανῇ ἀνεπιτυχής, περικλείει σοβαρὲς ἀναλογίες καὶ ἀνσμφισβήτητες ἀλήθειες.

Διδάσκαλος ὑπῆρξε καὶ ὁ Χριστός μος. Γεννήθηκε φτωχόπαιδο στὴ σπηλιά. Ἔλαμψε μὲ τὴν ἀσπίλη ζωή του καὶ τὴ διδασκαλία του. Τελεύτησε στὸ Σταυρὸ ἐπάνω γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἄλλων.

Κάτι παρόμοιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸ διδ)λο. Γεννιέται καὶ αὐτὸς φτωχόπαιδο. Ἀνασταίνεται μὲ ὀνείρατα. Προβάλλει κήρυκας τῆς Ἀρετῆς καὶ τῆς Ἀληθείας. Παίρνει ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά μας, ὅ,τι πολυτιμότερο ἔχουμε, τὸ παιδί μας, τὸ φυλλοκάρδι τῆς καρδιᾶς μας καὶ πασχίζει μὲ πίστη καὶ ἐνθουσιασμό, νὰ τὸ ἀναδείξῃ λαμπρὸ στολίδι τοῦ σπιτιοῦ μας, πλάσμα ἀγγελικὸ τοῦ Θεοῦ μας, πολύτιμο πετράδι τοῦ Κοινωνικοῦ μας καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ μας οἰκοδομήματος. Βαδίζει πολλὲς φορὲς ἀνάμεσα σὲ τριβόλια καὶ ἀγκάθια τὸ δρόμο τοῦ μαρτυρίου. Γιὰ ὅλα τὰ κακὰ συνήθως αὐτὸς φταίει. Τὰ καλά του δύσκολα φαίνονται Πολλοὶ εἶναι ἕτοιμοι σὲ κάθε στιγμὴ νὰ τοῦ ἀπαγγείλουν κι' ἕνα φιλιπικό. Ἄλλοι δὲν χορταίνουν νὰ τὸν βλέπουν καρφωμένο στὸ σταυρό. Αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα τῆς Ἀρετῆς. Βάλλεται ἀκατάπαυστα, βάλλεται μὲ λύσσα, μὲ πάθος ἄγριο.

Κύπτω εὐλαβικὰ στὸν ἐσταυρωμένο διδ)λο.

Φιλῶ τὶς πληγές του. Τὸν παραμυθῶ σιωπηλά. Τὸν ὑπερασπίζομαι μὲ τὸ εἶναι μου.

Ἐννοεῖται ὅτι ὁ Ἐσταυρωμένος εἶναι γίγας. Οἱ πληγές του χύνουν βάλσαμο στὴν ψυχή του καὶ τοῦ δίνουν δύναμη καὶ θάρρος νὰ προσφέρῃ ὅλο καὶ περισσότερες ὑπηρεσίες γιὰ τοὺς ἄλλους.

Χιλια εὖγε στὸν ἄγνωστο αὐτὸν διδ)λο, στὸν ἅγιο καὶ ἥρωα αὐτὸν διδ)λον. Δὲν εἶναι πλᾶσμα τῆς φαντασίας. Ὑπάρχει καὶ ζῇ καὶ ἀγωνίζεται ὁ διδ)λος αὐτός, γιατὶ ἂν δὲν ὑπῆρχε, δὲν θὰ ὑπῆρχε τίποτε ὀρθὸ στὸν τόπο αὐτό, ποὺ ἄλλοτε ἴστατο ψηλότερα καὶ ἤγγιζε τὸν οὐρανό.

Φίλοι διδ)λοι,

Σκιαγράφησα τὸν ἰδεώδῃ διδ)λο καὶ τὸν ἐταύτισα μὲ τὸν «ἄγνωστο στρατιώτη τοῦ Ἔθνους μας. Τὸν ὕψωσα, ὅπως τοῦ πρέπει καὶ τοῦ ἀξίζει, μέχρι τρίτου οὐρανοῦ. Τὸν ἐμύρωσα μὲ τὴν ἀγάπη μου, τὸ θαυμασμό μου, τὴν πίστη μου.

Κατέθεσα ἔτσι στεφάνι, ἀπὸ λόγια λούλουδα τῆς ψυχῆς μου στὸ νοερὸ μνημεῖο του, ποὺ φωτίζει καὶ καταυγάζει τὴ ζωή μας, σὰν ἄτομο, σὰν Κοινωνία, σὰν Ἔθνος.

Πιστεύω ἀκράδαντα, πῶς ἡ μορφή του εἶναι χαραγμένη βαθειὰ στὴν ψυχή σας καὶ ἡ σκιά του σᾶς παρακολουθεῖ σὲ κάθε βήμα σας. Τὸν ἔχετε πρότυπο, τὸν ἔχετε ἰδεῶδες καὶ προσπαθῆτε νὰ εἶσθε ἴδιοι κι' ἀπαράλλαχτοι μ' αὐτόν, μνημεῖα καὶ σεῖς ζωντανὰ καὶ φωτεινὰ τοῦ Ἔθνους μας.

Ἔμπρακτη ἀπόδειξη τῆς προσπαθείας σας αὐτῆς εἶναι καὶ ἡ ὁλοπρόθυμη συμμετοχή σας στὸ Παιδαγωγικό μας αὐτὸ Συνέδριο.

Ἤλθατε ἐδῶ μὲ δικά σας ἔξοδα νὰ ἀναβαπτισθῆτε στὰ νάματα τῆς ἐπιστήμης καὶ νὰ γυρίσετε στὰ σχολειά σας μὲ νέες δυνάμεις, μὲ νέα μάγια καὶ φυλαχτά, γιὰ τὰ παιδιά, ποὺ σᾶς περιμένουν μὲ μάτια ὀρθάνοιχτα, μὲ λαχτάρα παιδική.

Ἡ πολιτεία δὲν ἐξετίμησεν ἀκόμη βαθιὰ τὴν ἀξία τῶν Παιδαγωγικῶν Συνεδρίων. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν τὰ πληρώνει μὲ ἔξοδα ὁδοιπορικά. Ἔτσι μονάχα ὁ διδ)λος ξοδεύει ἀπὸ τὴν τσέπη του, γιὰ ὑπηρεσία ποὺ προσφέρει στὸ Κράτος.

Φίλοι Συνάδελφοι,

Δὲ βλέπω τὸ λόγο νὰ εἰπῶ περισσότερα.

Σεῖς καὶ πνεῦμα ἔχετε ὀξὺ καὶ συναίσθημα πλούσιο καὶ βούληση ἰσχυρή, ὥστε νὰ ἀρκοῦν τὰ ὀλίγα καὶ νὰ περιττεύουν τὰ πολλά, γιὰ ὅ,τι ἀφορᾶ τὸ γοητρόν σας, ὡς διδασκάλων, καὶ τὸ ἔργον σας, ὡς Ἀποστόλων.

Ἀναζητῶ μονάχα ἐπίλογο, γιὰ νὰ τελειώσω.

Μοῦ φαίνεται, πῶς οἱ στίχοι, ποὺ θὰ ἀναφέρω, κλείνουν ὅλο τὸ νόημα τῆς ζωῆς μας καὶ τοῦ ἔργου μας. Ὁ Πολέμης εἶπε:

«Μὴ φοβηθῆς αὐτὸν ποὺ στήριξε [στὴν πίστη ἀπάνω τὴν ἐλπίδα·
τὸν εἶδα στὴ ζωὴ νὰ μάχεται [μὰ πάντα ἀνίκητο τὸν εἶδα»

Κι' ὁ Σολωμὸς εἶπε:

«Κλεῖσε μέσα στὴν ψυχή σου τὴν [Ἑλλάδα
καὶ θὰ αἰσθανθῇς νὰ λαχταρίζει [μέσα σου
κάθε εἶδος μεγαλεῖου»

Προσθέτω σ' αὐτά: Ἕλληνες προσέξατε τὸ διδ)λο. Στὰ χέρια του βρίσκεται ἡ τύχη μας καὶ ἡ προκοπή μας. Πρέπει νὰ τὸ νοιώσουμε καλὰ ὅλοι μας αὐτό. Ὁ διδ)λος δὲν εἶναι ὑπάλληλος ποὺ κινεῖται μέσα σὲ ὡρισμένα πλαίσια καὶ πέραν ἀπ' αὐτὰ ἀνήκει στὸν ἑαυτόν του. Ὁ διδάσκαλος εἶναι λειτουργός. Τελεῖ στὴν ψυχὴ τῶν παιδιῶν, σὰν ἄλλος ἱερεὺς στὴν ἐκκλησία, τὸ μυστήριον τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ πέραν τούτου, εἶναι παντοῦ καὶ πάντοτε διδ)λος, σύμβολο Ἐθνικό.

Κατακρίνω τὴν περίεργη ἀντίληψη νὰ ζητοῦμε πολλά, χωρὶς καὶ νὰ δίνωμε πολλά. Καὶ ζητῶ γιὰ τὸν διδ)λο, γιὰ ὅ,τι ἀνεκτίμητο προσφέρει, ἀγάπη καὶ στοργὴ μὲ λόγια καὶ μὲ ἔργα. Τίποτε ἄλλο.

Ἐπαναλαμβάνω καὶ τελειώνω. Ἕλληνες προσέξατε τὸν δ.δ)λο. Εἶναι τὸ στήριγμα τῆς Ἑλλάδας μας.

Α. Λ.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ὑπ' ἀριθ 1.

Ἐν Φουρνῇ σήμερον τὴν 13 τοῦ Μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ 1952 ἔτους, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π.μ. Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Φουρνῆς, συγκειμένη ἐκ τῶν κ. κ. Δημ. Γ. Λεμπιδάκη ὡς Προέδρου, τοῦ κ. Ἰωάννου Κων. Κανιτάκη ὡς Ταμίου καὶ τοῦ χρέη γραμματέως ἐκτελοῦντος Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου κ. Μιχαὴλ Γ. Φαλκώνη, συνῆλθεν εἰς ἔκτακτον αὐτῆς συνεδρίαν ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Σχολείου πρὸς συζήτησιν τοῦ θέματος: (Περὶ ἐκφράσεως εὐχαριστιῶν πρὸς δωρητὴν τοῦ Σχολείου).

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου καὶ γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας κ. Μιχ. Γ. Φαλκώνης εἰσηγεῖται τὸ θέμα καὶ ἀναπτύσσει τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ ἐπέδειξε εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἐπιδεικνύει καὶ εἰς τὸ μέλλον, διὰ τὴν ἐν γένει προαγωγὴν καὶ πρόοδον τοῦ χωρίου καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Σχολείου Κάτω Χωρίου Φουρνῆς ὁ ἐκλεκτὸς δημοχώριος κ. Ἐμμ. Κων. Στιδακτάκις ὁ ἄριστα ἐγκατεστημένος ἐν Θεσσαλονίκῃ, καὶ ὅτι ἡ ἐμπρακτος ἐκδήλωσις τοῦ ἐνδιαφέροντός τοῦ τούτου ὑπῆρξεν ἡ κατ' αὐτὰς δωρεὰν χορήγησις εἰς τὸ Σχολεῖον μιᾶς σημαίας πολυτελείας μεγάλης ἀξίας μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς διὰ τὴν θρησκευτικὴν καὶ Ἐθνικὴν τόνωσιν τοῦ φρονήματος καὶ τῶν τρυφερῶν ψυχῶν τῶν μαθητῶν τοῦ Σχολείου, καὶ ἐπρότεινεν ὅπως ἡ Ἐφορεία ἀνακηρύξῃ τοῦτον δωρητὴν τοῦ Σχολείου καὶ ἀναγράψῃ τὸ ὄνομά του εἰς τὸ βιβλίον τῶν δωρητῶν τοῦ Σχολείου.

Ἡ Ἐφορεία ἀκούσασα πάντα τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου καὶ γραμματέως τῆς Ἐφορείας καὶ συζητήσασα ἐκτενῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου,

Ἀποφαίνεται ὁμοφώνως

Ἀναγνωρίζει τὸ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ Χωρίου καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Σχολείου τοῦ ἐκλεκτοῦ δημοχωρίου κ. Ἐμ. Κων. Στιδακτάκη καὶ ἐκφράζει πρὸς τοῦτον τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνην αὐτῆς τε καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Σχολείου Φουρνῆς διὰ τὴν ὡς ἄνω δωρεὰν καὶ εὔχεται ὅπως ἡ πρᾶξις του αὕτη εὕρῃ μιμητὰς διὰ τὴν δωρεὰν χορήγησιν εἰς τὸ σχολεῖον διαφόρων ἐποπτικῶν μέσων διδασκαλίας τῶν ὁποίων ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην καὶ δὲν δύναται νὰ προμηθευθῇ ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον ἐλλείψει τῶν ἀναγκαιούντων χρημάτων.

Πρὸς τούτοις ἀποφασίζει ὅπως ἀνακηρυχθῇ ὡς δωρητὴς τοῦ Σχολείου Κάτω Χωρίου Φουρνῆς ὁ κ. Ἐμ. Κων. Στιδακτάκις καὶ ἀναγραφῇ τὸ ὄνομα τούτου εἰς τὸ βιβλίον δωρητῶν τοῦ Σχολείου.

Ἐξουσιοδοτεῖ δὲ τὸν γραμματέα τῆς Ἐφορείας καὶ διευθυντὴν τοῦ Σχολείου κ. Μιχ. Γ. Φαλκώνην ὅπως ὑποβάλῃ τὴν παροῦσαν ἐν ἀντιγράφῳ 1) εἰς τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν τῶν Δημ. Σχολείων Μεραμβέλλου, 2) εἰς τὸν δωρητὴν κ. Ἐμμ. Κων. Στιδακτάκην ἐν Θεσσαλονίκῃ πρὸς γνῶσιν καὶ 3) εἰς τὴν Διδασκαλικὴν Ὁμοσπονδίαν ἐν Ἀθήναις καὶ διὰ τὴν δημοσίευσίν της καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Ὄργανον τῆς Ὁμοσπονδίας «Δ. Βῆμα».

Ἐφ' ᾧ συνετάγη καὶ ὑπογράφεται ὡς ἕπεται.

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γραμματεύς
Δημ. Λεμπιδάκις — *Μιχ. Φαλκώνης*
Ὁ Ταμίας
Ἰωάν. Κανιτάκις

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΗΜ)ΛΩΝ ΕΚΗ. Π. ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ

Πρὸς τὴν Διδ)κὴν Ὁμοσπονδίαν

Κύριε Πρόεδρε,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν εἰς Ὑμᾶς, ὅτι ὁ Σύλλογός μας θὰ συνεχίσῃ μέχρι τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἀπριλίου, νὰ εἰσπράττῃ παρ' ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν μελῶν του τὴν ἀπὸ παρελθόντος Μαΐου ἀποφασισθεῖσαν κράτησιν 0,5ο)ο ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν μας, ὑπὲρ τῆς πραγματώσεως τῆς λαμπρᾶς τοῦ Μεγάρου ἰδέας.

Ὅτι τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μας πιστεύουν ἀπόλυτα εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ τεθέντος ὡροίου σκοποῦ.

Καὶ ὅτι εἴμεθα ἀποφασισμένοι ὅλοι, νὰ συμβάλωμεν πάσῃ δυνάμει εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς λίαν εὐγενοῦς ταύτης προσπαθείας.

Ἀντιλαμβανόμεθα τὰς προβαλλομένας δυσχερείας καὶ κατανοοῦμεν τὸ μέγεθος τοῦ ἔργου. Θεωροῦντες ὅμως τὰ ὅσα μεγάλα καὶ ὡραῖα καὶ λαμπρὰ ἔργα ἔχει ἐπιτελέσει μέχρι σήμερον ὁ Ἕλλην Δημοδιδάσκαλος εἰς τὸν Ἐθνικοοικονομικοκοινωνικὸν τομέα, κατεχόμεθα ἀπὸ βεβαίαν τὴν πίστιν καὶ ἀπαρασάλευτον τὴν πεποίθησιν, ὅτι καὶ τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι εἰς θέσιν καὶ δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ ὁ Κλάδος μας.

Διαδηλοῦντες καὶ αὖθις, τὴν πίστιν μας εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὡραίας τοῦ Μεγάρου ἰδέας καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην μας πρὸς τὴν ἱκανότητα τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας μας.

Διατελοῦμεν
Μετὰ φιλικωτάτων αἰσθημάτων
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

"ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ,,

Εἶναι ἔργο ἀπαραίτητο γιὰ κάθε σχολικὴ βιβλιοθήκη καὶ κάθε ἐκπαιδευτικό. Πραγματεύεται ὅλα τὰ παιδαγωγικά, ψυχολογικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ προβλήματα μὲ ἁπλότητα, σαφήνεια, πλήρη διενθῆ ἐνημέρωση καὶ πλούσια βιβλιογραφία.

Τιμὴ κάθε τεύχους: 2.000 δραχμές.

Ἔχουν κυκλοφορήσει 12 τεύχη.

Γιὰ νὰ ἐγγραφῆτε συνδρομητὲς ἀπευθυνθῆτε στὸν ἐκδότη:

Π. ΓΑΡΜΠΗΝ
Ψαρομηλίγκου 22 (Πλ. Κουμουνδούρου)
Ἀθήνας

*

«Γυναῖκα τῆς βίβλου» τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Γαλανάκη ἀντὶ δραχ. 3.500 μετὰ ταχυδρομικῶν.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΜΑΣ

α) Οἱ κάτωθι σύλλογοι προσέφερον τὸ ἔναντι ἑκάστου ἀναγραφόμενον ποσὸν ἀντιπροσωπεῦον τὸ ἕνα τρίτον τῆς ἀξίας τῶν κατατεθέντων ὑπ' αὐτῶν ἀντιτύπων τοῦ βιβλίου «Ἐθνικὰ Λάβαρα».

1) Μαγνησίας	24.500
2) Χαλκίδος	96.000
3) Θεσσαλονίκης	100.000
4) Αἰγιαλείας	190.000
5) Καρυστίας	25.000
6) Κομοτινῆς	100.000

β) Εἰσφοραὶ Συλλόγων

1) Δωρίδος	250.000
2) Ἀμαλιάδος	800.000
3) Αἰγιαλείας 1ο)ο ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν μελῶν τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου	900.000
4) Αἰγιαλείας 1ο)ο ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν μελῶν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου	991.000
5) Αἰγιαλείας τμήμ. Πλατάνου 1 ο)ο μηνῶν Δεκεμβρίου — Ἰανουαρίου	70.000
6) Μαντινείας—Κυνουρίας	2.800.000
7) Ἀμαλιάδος	900.000
8) Σάμου	500.000
9) Χαλκίδος (τμήματος Λιμνης Εὐβοίας)	800.000
10) Σύρου	1.000.000

γ) Μεμονωμένοι συνάδελφοι

1) Κωνστ. Στασινόπουλος Δημ)λος Λαδᾶ Πατρῶν	50.000
2) Ἰωσήφ Ἐλευθεριάδης Δ)λος ΣΤ' Σχ.Χαλκίδος	20.000

δ) Σχολεῖα

1) Δημ. Σχολ. Μενιδίου	400.000
2) Δημοτικὸν Σχολ. Βάλτου Κισσάμου (Κρήτης)	50.000
3) Δημοτικὸν Σχολ. Ἀμμουλιανῆς (Χαλκιδικῆς)	100.000

ε) Μαθηταί

1) Μαθηταὶ Δημ. Σχολείου Ἁγ. Γεωργίου Θάσου	100.000

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἐμφαίνουσα τὰ ἐποπτικὰ μέσα διδασκαλίας ἅτινα διαθέτει ἡ Διεύθυνσις Ἐποπτικῶν Ὀργάνων εἰς τὰ σχολεῖα.

1) Βωβὸν κινηματογράφον 15 Μ|Μ ἀντὶ 3.000.000, λειτουργεῖ εἰς ρεῦμα 110 βόλτ.

2) Ἀνεμόμυλον ἀντὶ 700.000.

3) Γεωγραφικὸν Χάρτην Ἑλλάδος, πανόδετον 100.000.

4) Βωβὸν χάρτην — ἡμισφαίρια ἀντὶ δραχ. 10.000.

5) Ὑδρόγειον σφαῖραν ἀντὶ δραχ. 150.000.

6) Εἰκόνες ἡρώων 1821 ἀντὶ δρχ. 7.000 (7 εἰκόνες).

7) Φωτογραφικὴν μηχανὴν ἀντὶ δραχ. 350.000.

8) Φωτογραφικὰ φίλμ 6 Χ 9 δρχ. 6.000.

9) Φωτογραφικὸν χάρτην 6 Χ 9 ἕκαστον κυτίον δραχ. 10.000.

10) Ὄργανα Φυσικῆς Πειραματικῆς ὡς ἡ συνημμένη κατάστασις.

11) Μπαταρίαι 110 ἀμπερωρίων 6 βόλτ ἀντὶ δραχ. 350.000.

12) Μπαταρίαι 200 ἀμπερωρίων 6 βόλτ ἀντὶ δραχ. 600.000.

13) Γραμμόφωνα μετὰ 10 πλακῶν ἀντὶ δραχ. 500.000.

Τὸ ἀντίτιμον ἑκάστου εἴδους δέον ὅπως κατατεθῇ εἰς τὸν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ Ἑλλάδος λ)ομὸν τῶν ἐποπτικῶν ὀργάνων καὶ ὑποβάλητε ἡμῖν τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν καταθέσεως.

Πάντα τ' ἀνωτέρω διατιμῶνται μὲ παράδοσιν ἐν Ἀθήναις.

Σημ.—Ἡ κατάστασις τῶν ὀργάνων Φυσ. Πειραματικῆς θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον μας.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Π ρ ὸ ς

Τοὺς κ.κ. Γενικοὺς Ἐπιθ)τὰς Στοιχ. Ἐκπ)σεως, Ἐπιθ)τὰς δημοτικῶν σχολείων τοῦ Κράτους καὶ Δ)ντὰς τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν τοῦ Κράτους.

Κοινοποιοῦμεν ὑμῖν κατωτέρω τὴν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 118)20 12 51 (Τ. Παράρτημα) Φ. Ε. Κ. δημοσιευθεῖσαν ταὐτάριθμον ἀπόφασιν ἡμῶν, περὶ προκηρύξεως διαγωνισμοῦ πρὸς μετεκπαίδευσιν δημ)λων εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἵνα λάβωσιν γνῶσιν οἱ ὑφ' ὑμᾶς ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Α. ΡΕΛΙΑΣ

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. 2857, τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν. 4376, τὸ διάταγμα τῆς 23 Σ)βρίου 1922, ὡς ἐτροποποιήθη α) διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 19 Ὀκτωβρίου 1922 καὶ β) τοῦ Π. Δ)τος τῆς 9)13 Μαΐου 1932, τὸ ἄρθρ. 15 τοῦ Ν. 6379, τὸ ἄρθρον 33 τοῦ Α.Ν. 1297)38, τὸ Β.Δ. τῆς 6)18 Ἀπριλίου 1939 καὶ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Α. Ν. 2517)40.

Ἀ π ο φ α σ ί ζ ο μ ε ν

Προκηρύσσομεν διαγωνισμὸν διὰ τὴν χορήγησιν διετοῦς μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας εἰς πεντήκοντα πτυχιούχους δημοδιδασκάλους, ἐκ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ εἶναι δημ)σαι μέχρι τοῦ 1)4, ὅπως παρακολουθήσωσιν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους 1952—53 διετῆ κύκλον παιδαγωγικῶν καὶ ἄλλων μαθημάτων ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν.

Ὁ Διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1952, ἐν Θεσσαλονίκῃ μὲν διὰ τοὺς ἀνήκοντας ὀργανικῶς εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα Μακεδονίας, Θράκης καὶ Θεσσαλίας, ἐν Ἀθήναις δὲ διὰ πάντας τοὺς λοιπούς.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μετάσχωσι τοῦ προκηρυσσομένου διαγωνισμοῦ, δέον νὰ ὑποβάλωσι διὰ τοῦ προϊσταμένου των Ἐπιθεωρητοῦ αἴτησιν συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου 1952 ἐν ᾗ νὰ ἐπισυνάπτωσι τὰ κάτωθι δικαιολογητικά:

1) Πιστοποιητικὸν τῆς οἰκείας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς Ἀρχῆς, ἐξ οὗ νὰ ἐμφαίνεται ὅτι δὲν ὑπερέβησαν τὸ 35οντῆς ἡλικίας των.

2) Πιστοποιητικὸν σπουδῶν ἢ ἐπίσημον ἀντίγραφον τοῦ πτυχίου των δεόντως χαρτοσημασμένον καὶ ἐπικυρωμένον ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου των Ἐπιθ)τοῦ.

3) Πιστοποιητικὸν τοῦ προϊσταμένου των Ἐπιθ)τοῦ, ἐξ οὗ νὰ ἐμφαίνεται ὅτι ἔχουν τριετῆ τουλάχιστον εὐδόκιμον πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ δημοσίῳ δημοτικῷ σχολείῳ.

4) Πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ ἐξ οὗ νὰ ἐμφαίνεται ὅτι ἔχουν λάβει κατὰ τὸ παρελθὸν ἐκπαιδευτικὴν τινα ἄδειαν.

5) Ὑπεύθυνον δήλωσιν τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐν ᾗ ν' ἀναφέρῃ τὰς τυχὸν ἐπιβληθείσας αὐτῷ ποινὰς κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας του.

6) Πιστοποιητικὸν τῆς Β)θμίου Ὑγ)κῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ οὐχὶ τοῦ Σχολιάτρου τῆς περιφερείας των ἐμφαίνον ὅτι εἶναι ὑγιὴς καὶ ὅτι ἔχει σωματικὴν ἀρτιμέλειαν.

7) Γραμμάτιον τριῶν χιλιάδων (3000) δραχμ. καὶ 8)προκειμένου περὶ ἀρρένων δημ)λων, πιστοποιητικὸν τῆς ἁρμοδίας στρατιωτικῆς Ἀρχῆς ἐμφαῖνον ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰς στρατιωτικάς του ὑποχρεώσεις.

Αἱ αἰτήσεις μετὰ τῶν ὡς ἄνω δικαιολογητικῶν, δέον ὅπως ὑποβληθῶσιν καὶ ἡμῖν Δ)νσιν Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως Τμῆμα Β') διὰ τῶν ἁρμοδίων Ἐπιθ)τῶν των τὸ βραδύτερον μέχρι καὶ τῆς 30 Ἀπριλίου 1952.

Οἱ Ἐπιθ)ταὶ δέον ὅπως ὑποβάλουν ἡμῖν ταύτας ἀμελητί, ἐπισυνάπτοντες ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4 πιστοποιητικῶν καὶ ἀντίγραφον ἐκθέσεως ἐπιθεωρήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου ὡς καὶ ἀντίγραφον φύλλου ποιότητος αὐτοῦ.

Ὁ Διαγωνισμὸς διεξάγεται μόνον γραπτῶς καὶ συνίσταται: α) εἰς ἔκθεσιν Ἰδεῶν ἢ μετάφρασιν τεμαχίου πεζοῦ Ἕλληνος συγγραφέως εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικήν, β) εἰς τὴν διαπραγμάτευσιν θέματος ἐκ τῆς Παιδαγωγικῆς Ψυχολογίας καὶ ἑτέρου θέματος ἐκ τῆς γενικῆς ἢ εἰδικῆς διδακτικῆς γ) Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν θέματος φυσιογνωστικοῦ τινος μαθήματος λαμβανομένου ἐκ τῆς εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα διδασκομένης ὕλης.

Εἰς τοὺς διαγωνιζομένους θὰ παρασχεθῇ προθεσμία δύο ὡρῶν πρὸς διαπραγμάτευσιν ἑκάστου θέματος.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ι. ΜΙΧΑΗΛ

ΤΗΛ)ΜΑΤΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Ἐ ξ ο χ ώ τ α τ ο ν
Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας
Ἀ θ ή ν α ς

Παραμεθόριον περιφέρειαν Φιλιατῶν 20 σχολεῖα παραμένουσιν ἀπὸ 3ετίας ἄνευ διδασκάλου. Παρακαλοῦμεν ἐπικειμένους διορισμοὺς ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἀνάγκαι περιφερείας ἡμῶν. Ἐπιτακτικὴ Ἐθνικὴ ἀνάγκη ἐπιβάλλει λειτουργίαν ἁπάντων σχολείων ἀκριτικῆς ταύτης περιοχῆς.

Πρόεδρος Διδασκαλικοῦ Συλλόγου
Βασιλ. Τσώνης

*

Δημήτριον Γόντικαν Πρόεδρον Βουλῆς, Στέφανον Πετραλιᾶν, Στέφανον Στεφανόπουλον, Βάσσον Στεφανόπουλον, Σταῦρον Πολυζωγόπουλον Βουλευτὰς Ἠλείας
Ἀ θ ή ν α ς

Ἐπικαλούμεθα ἐκδήλωσιν Ὑμετέρου διαφέροντος δι' ἐπίλυσιν δικαίων αἰτημάτων δεινῶς χειμαζομένης δημοσιοϋπαλληλικῆς τάξεως.

Πρόεδρος Συλλόγου Δ)λων Ἀμαλιάδος
Θεόδωρος Δούκας

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν δι' ἀνάδειξιν νέων Διοικητικῶν Συμβουλίων ἐξελέγησαν:

Συλλόγου Ἀμαλιάδος.

Θεόδ. Δούκας	Πρόεδρος
Γεώργ. Μαραζιώτης	Ἀντιπρόεδρος
Θεόδ. Κοῦκος	Γραμματεὺς
Ἀθαν. Πέρδικας	Ταμίας
Χρ. Ἀποστολόπουλος	Μέλος
Χρ. Λάβδας	»
Ἀδαμαντία Λανταβοῦ	»

Σημ. Ἀναδημοσιεύομεν τὴν συγκρότησιν τοῦ Δ. Συμβουλίου Ἀμαλιάδος καθ' ὅσον ἐξ ἀβλεψίας παρελήφθη τὸ ὄνομα τοῦ φίλου συναδέλφου κ. Ἀθανασίου Πέρδικα ταμίου τοῦ Συλλόγου.

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ "ΔΙΔ. ΒΗΜΑ,,

Λόγῳ τῆς ἀπεργίας τὸ φύλλον τοῦ «Διδασκαλικοῦ Βήματος» ἐκδίδεται μὲ ἡμερομηνίαν 10—20 τρέχ. μηνός.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Ἐπιθεωρητὰς Δημοτικῶν Σχολείων Κράτους

Προκειμένου κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ 295955 π. ἔ. ἐγγράφου τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ καταρτισθῶσιν παρὰ τῆς ὑπηρεσίας Ἐντελλομένων Ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου πλήρεις πίνακες, περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ὀργανικῶν θέσεων προσωπικοῦ Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὑπηρετοῦντος ἀντιστοίχως προσωπικοῦ κατὰ περιφερείας Στοιχ. Ἐκπ)σεως, παρακαλοῦμεν ὅπως ὑπὸ προσωπικὴν ὑμῶν εὐθύνην καταρτισθῶσιν πίνακες περιλαμβάνοντες τὰ κάτωθι στοιχεῖα.

Α'. Ὀργανικαὶ θέσεις

1) Ἀριθμὸς ὀργ. θέσεων δημ)λων, 2) ἀριθ. ὀργ. θέσεων νηπιαγωγῶν, 3) ἀριθ. ὀργ. θέσεων ὑπηρετῶν δημοτ. σχολείων.

Β'. Ἀριθμὸς ὑπηρετούντων

1) ἀριθμὸς ὑπηρετούντων δημ) λων, κατὰ βαθμόν, 2) ἀριθ. ὑπηρετουσῶν νηπιαγωγῶν, κατὰ βαθμόν, 3) ἀριθ. ὑπηρετούντων ὑπηρετῶν δημοτ. σχολείων, 4) ἀριθ. ὑπηρετούντων κλητήρων Ἐπιθεωρητῶν.

Ὡς βάσις διὰ τὴν παροχὴν τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω στοιχείων θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει α) ὁ ἀριθ. τῶν κατὰ τὴν 1.3 52 συνισταμένων ἐν ἑκάστῃ περιφερείᾳ ὀργανικῶν θέσεων προσωπικοῦ διὰ διατάξεων Νόμων Β.Δ. ἢ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων ὡς καὶ ὁ ἀριθ. τοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν ὑπηρετοῦντος προσωπικοῦ.

Διὰ τὰς ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης ἐπερχομένας μεταβολὰς ἐκ νέων διορισμῶν ἢ μεταθέσεων, ἀπολύσεων, παραιτήσεων καὶ θανάτων θέλητε ἀναφέρῃ ἀνελλειπῶς καὶ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν οἰκείων πράξεων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἃς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται τοιαύτη.

Διευκρινίζεται ὅτι ὡς ὑπηρετοῦντες ἐν ἑκάστῃ περιφερείᾳ θὰ θεωρηθῶσι πάντες οἱ ὀργανικῶς τοποθετημένοι καὶ ἀνεξαρτήτως ἂν τινὲς ἐξ αὐτῶν τελοῦσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἐπιθεωρητῶν πρὸς ὁριστικὴν τοποθέτησιν ἢ ἀποσπάσει, στρατεύσει ἢ οἱαδήποτε ἀδείᾳ.

Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω πίνακες καταρτιζόμενοι τὸ ταχύτερον θέλουσι ἀποσταλῇ εἰς τὴν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ ὑπηρεσίαν Ἐντελλομένων Ἐξόδων ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Μαρτίου ἐ. ἔ.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ι. ΜΙΧΑΗΛ

ΤΟ ΟΡΙΟΝ ΗΛΙΚΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ Δ)ΛΩΝ

Ἁρμοδίως ἀνακοινοῦται ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας υἱοθέτησεν τὴν αἴτησιν τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας περὶ αὐξήσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας τῶν πρὸς μετεκπαίδευσιν διδασκάλων.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 5, (Τεῦχος 5) 8 1.1951 Φύλλον Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθησαν οἱ ἔπαινοι καὶ αἱ τιμητικαὶ διακρίσεις μετὰ χιλιοδράχμου γέρατος τὸ ὁποῖον ἀναπροσαρμόσθη εἰς πεντήκοντα χιλιάδας (50.000).

—Πληροφοροῦμεν τοὺς Διδασκαλικοὺς Συλλόγους ὅτι ἀπεστάλη πρὸς αὐτοὺς Ἐγκύκλιος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4)12)1951 δι' ἧς παρακαλεῖ τούτους διὰ τὴν κράτησιν 0,5 ο)ο ὑπὲρ τοῦ Μεγάρου τῆς Ὁμοσπονδίας.